

ABONAMENTUL
 Pe un an . 28 Cor.
 Pe un jum. . 14 "
 Pe o lună . 2,40 "
 Numărul de zi pentru România și străinătate pe an 40 franci.
 Telefon pentru oraș și comitat 502.

TRIBUNA

REDACȚIA
 și ADMINISTRAȚIA :
 Strada Deák Ferenc Nr. 20
 INSERTIUNILE
 se primesc la administrație.
 Multămite publice și loc deschis costă fiecare sir 20 fileri.
 Manuscrise nu să înapoiează.

In pragul viitorului.

Arad, 18 Octombrie.

In aceste zile de nesiguranță universală centrul de gravitație al intereselor austro-ungare s'a fixat în sfera conducerii militare a monarhiei. Eri înainte de amiază a avut loc la Viena, sub preșidenția monarhului Francisc Iosif I-ul obișnuitul consiliu anual al șefilor armatei și desigur că în consiliul acesta au fost discutate mai temeinic și cu mai multă cheltuială de energie spirituală interesele Austro-Ungariei decât altădată, în vremuri de evoluție normală a globului nostru.

E o neliniște adâncă azi în spiritele tuturor popoarelor și la granițele monarhiei se resimte bătaia vânturilor vrășmașe. Evenimente mari, universale, cu urmări abia bănuite încă, și anunță cele dintâi presemne și o reculegere supremă a tuturor forțelor și o problemă de viață azi — nu numai pentru monarhie. Si necesitatea unei hotărâtoare reculegeri e simțită mai mult tocmai de cei postați la prora acestui sombru și totuși atât deizară vas, care infioră apele Istoriei cu atâta reflexe de umbră și nesiguranță....

Nicări ca în monarchia noastră echilibrul situațiilor interne nu e reclamat acum mai imperios de seriozitatea evenimentelor externe și nicări acest echilibru nu e mai greu de stabilit decât tocmai în interiorul stăpânirii habsburgice. Aici curentele externe pot să deștepte ecouri mai vîî decât în alte părți, pot să scormonească

substraturi explosive și să sdruncine armonia unei conștiințe patriotice, care atât de greu se statornicește aici...

Imperfecțiunea omenească n'a reușit să consolideze aici un întreg armonic al atâtator elemente eterogene... Procesul de fermentație se poate porni în mai multe punete deodată, fără ca făuritorii acestui conglomerat etnic să poată suprima la timp materialele primejdioase. Nu, pentru că în acest scop au nevoie de o superioară înțelegere, înarmată c'un braț de fier, care să distrugă toți germanii disoluției și să purifice atmosfera monarhiei prin înstăpânirea unui suflu sănătos de idei generoase...

Dar să sperăm că înțelegerea superioară în ce privește mijloacele de consolidare, durabilă și rezistentă tuturor eventualităților, se va lămuri în spiritul dela conduceră monarhiei, de-odată cu cele dintâi presemne ale unei primejdii externe serioase. Să sperăm că lămurită odată această înțelegere, ea nu va înceta să lumineze pas de pas cărările monarhiei în viitor. Si dorim ca ea să se lămurească cât mai curând și chiar din serioasa contemplare a fluctuațiilor externe actuale...

Intr'adevăr, marile personajii cari s-au întrunit eri la sfat în jurul Majestății Sale monarhului, de mult n'au avut o problemă mai grea, decât cum e în situația dată coordonarea intereselor monarhiei din punctul de vedere al tuturor complicațiilor externe cu puțință și garantarea solidarității interne pentru toate eventaulitățile imaginabile. Buni observatori, cum

ne închipuim că sunt, vor fi recunoscut de mult caracterul fatal al atâtator curente de idei câte scurmă azi straturile societății omenești și de sigur își vor fi dând seamă de posibilitatea unei deslănțuiriri cataclismatice a acestora. Organizmele de stat trebuie fortificate până la limitele extreme, dacă vor să resiste ori și cărei eventualități și trebuie să fie străbătute în toate fibrele lor de-o maximă energie vitală, pe care nu le-o poate da decât patriotismul sincer al cetățenilor...

In organizmul monarhiei noastre, durere, sunt multe organe de restaurat și restaurarea reclamă o vreme îndelungată. Chiar cele mai principale forme pe cari le îmbracă acest organizațiu sunt forme lipsite de garanția indestructibilității. Sunt forme răsărite din concepții fundamentale greșite și chiar aici, la bază, trebuie pornit procesul de restaurare. Nu vom specifica acum nici greșelile de concepție și nici expresiile lor în singuraticele părți ale organizațului general, ci ne mărginim a indica multiplele stări critice atât din Austria cât și Ungaria, cari sunt tot atâtea expresii ale neajunsurilor organice și cari resfrâng lămurit pentru orice cugetător politic însăși neajunsurile.

Dacă conducătorii monarhiei vor putea să conceapă deplin rațiunea ei de existență, suntem siguri că vor afla și normele reparațiilor fundamentale ce trebuie să intreprindă. Vor înțelege că singura rațiune de existență a monarhiei nu poate fi decât mulțumirea popoarelor pe cari e menită să le ocrotească. Numai din fondul sănătos și moral al acestei mulțumiri

Cum erau învățăturile în seminarul din Sibiu pe vremea episcopului Vasile Moga

De Dr. Ioan Lupaș.

II.

Episcopul Moga, la începutul păstoririi sale, văzând lipsurile celor multe ale bisericii și însătmântătoarea săracie, și-a dat toată silința să adune bani, să poată înjgheba câteva fonduri cât de modeste. În scopul acesta lua dela clerici taxe pentru singhelii și pentru sfințire. Se vede, că între clerici s-au găsit și de aceia cari s-au plâns la guvern, că vădica le ia taxe prea mari. De aceea prin acțul din 1815 nr. 2950 i-se aduce episcopului Vasile Moga la cunoștință, că numai dela acei preoți are drept să ia ca taxă de singhelie 50 fl., cari au în parohia lor mai mult de 100 case, iar dela cei ce au mai puține să ia numai câte 30 cr. de casă („Episcopus non unitus a neordinandis Parochis tunc solum, dum numerus Domorum ad numam Parochiam pertinentium centenarium numerum adaequat, vel excedit, determinatam 50 florenorum singilie taxam exigere, infra hunc numerum autem 30 er. os tantum a singula domo ad conceruentem Parochiam pertinente desumere possit”).

Până erau clericii în seminar, episcopul Moga interesa de aproape de soartea lor. Aproape în fiecare seară mergea în mijlocul lor și le împărtășia sfaturi practice pentru cariera preotească. Adeșorii se slujia de ei și la trebile curții sale episcopesti. Un fruntaș septuagenar (notarul pens. N. Hențiu), al căruia tată a fost studiat pe timpul lui

Moga în seminarul din Sibiu și a păstorit apoi 40—50 de ani o parohie în părțile zărăndene, mi-a împărtășit următoarea povestire, fidelă și caracteristică, auzită în nenumărate rânduri din graiul bătrânlui său tată: „Când eram în Sibiu la clerică, eram în curte la vădica cu încă unul, ca îngrijitor. Si când mergea vădica cu trăsura, ne lăua cu el pe capră, că avea niște cai cu nărvă, că mergeau repede prin oraș, dar cum ieșiau la drum, abia se mișcau. Odată am trecut Tăbinul prin apă, că nu era pod, și caii s'au oprit în mijlocul râului. Eu am luat în spate întâi pe vădica, apoi pe protopopul Panovici și i-am scos la țărmure...

„In curtea vădicei era o capelă, acolo ne chema vădica săra și ne da sfaturi, noi ședeam în bânci, că erau bânci ca în școală. Iar vădica era deskins și ședea pe o masă, cu picioarele pe bancă, și întreba când pe unul când pe altul: No, acum dacă te-i duce tu acasă, în sat la voi, și-a veni cineva să te cheame la un bolnav, ce vei face? Cel întrebă nu știa, ce să răspundă. Atunci spunea vădica mai departe: Păi, ce să faci? vei întreba întâi, de câtă vreme e bolnav și ce boală are, apoi îți vei lua carte și patrafirul și vei pleca. Întrînd în casa bolnavului, ce vei zice? Clericul tăcea. Dar vădica răspunde: Dac'o fi ziua, vei zice: Bună ziua! Dac'o fi seara, vei zice: Bună seara! Apoi vei merge lângă el și îl vei întreba, că'l doare. Dacă va cere să'l spovedești, îl vei spovedi. Dar ce credeti voi, iartă Dumnezeu păcatele celui ce se spovedește? Toți tăceau. — Vădica spunea iarăș: Ie iartă, dacă are omul credință. Le iartă ori nu le iartă, asta e treaba lui Dumnezeu, dar omul, după ce s'a spovedit preotului, se simte cu mult mai ușurat la suflet. — Așa tot povestea sara cu noi

ca un părinte. Se mai nimereau câte unul, care rîdea de cuvintele lui. Atunci vădica îl certă blândește: „Taci mă, nu rîde, că tu ești prost și înțelegi, ce vorbesc, pe tine n'o să te fac poj

Aceste date ale tradiției se confirmă și cuprinsul autobiografiei scrise de preotul N. Socaciu, care spune că s'a născut la anul 1817 părinti iobagi. Murind tatăl său la anul 1827 lăsat în grija preotului Mihail Popoviciu din Folt. Lângă acest preot începu Tânărul să a face slujbă de cantor și de învățător. „De dascăl — scrie el în autobiografie — am tărti 3 șerni și cea de cantor 6 ani, sub care în dascăliei și a cantoricii mult am avut de a ne căci Cinstia Sa, părintele Mihail Popoviciu de 50 m'au cunoscut de supus ascultători. În de foarte tare bine și în slujba bisericii era întărită în celealte, precum era, căci rului Vasile să merg, să-i pasc boii și dimineață cu desfântă liturghie și după aceea treză cu orice casa părintească, să-mi iau bucate lui Moga să mă duc la robota proprietarului și mai buni buia ca să-i pasc boii noaptea, ci trebuie să să merg la lucrurile sale economice, pre trebuia să merg în pădure singur cu că lemne și la sapă, secere, coasă și altele. Clatorăposatul părintele Mihail Popoviciu în. Și fire, nu și putea ținea slugă în tot anul... în anul 1837 în 10 Ianuarie am scos recon dela Prea Cinstia Sa părintele protopop Pipoș din Hondol și m'am dus la Sibiu și tarea cursului de preotie, unde după ce mă la Sibiu, m'au și primit, fiind cursul numai 6 luni... și sub vremea cât am fost la Sibiu, m'adărat Prea Luminatul și Preasfințitul epis

poate să înflorescă suprema virtute a patriotismului devotat, care să asigure monarhiei stabilitate în bătaia curentelor externe și unitate armonică în interiorul ei.

Si vor putea să vie apoi vremile de cumpăna grea, guvernele celor două țări nu vor mai îndura sentimentele penibile pe care le încearcă azi cu soarta reformelor militare, într-o clipă când situația generală reclamă de mult gestul de energie din partea monarhiei și când atâtea pericole nebănuite își proiectează umbra în viitor. Insănătoșită din boalele ei monarhia nu se va mai lupta cu nevoii de felul celor de azi și când ar spune lumii că e și ea gata ar spune un adevăr....

Consiliul militar din Viena.
Se anunță din Viena: Sub preșidenția Majestății Sale monarchului a avut loc eri la Hoffburg consiliul militar anual. Au participat archiducele moștenitor *Francisc Ferdinand*, archiducele *Eugen*, ministrul de răsboi *Auffenberg*, ministrul *Landwehr*-ului *Georgi*, șeful statului major generalul *Konrad*, generalul *Potiorek*, inspectorul de armată cavalerul *Frank*, precum și comandanții singuraticelor categorii de arme.

Obstrucția continuă. În ședință de azi a Camerei opoziția a urmat obstrucția tehnică. Nici nu s'a intrat în discuția proiectelor militare.

Revizuirea regulamentului Camerei în Austria. Din Viena se telegrafiază că Reichsrathul austriac a început în ședință de azi discuția proiectului noului regulament intern al Reichsrathului.

Acțiunea lui Berzeviczy. Încercările președintelui Camerei de-a stabili un modus vivendi pentru discuțiile parlamentare nu au dus la rezultat. Cu toate aceste Berzeviczy continuă conferențele sale cu fruntașii partidelor. În cursul zilei de azi a conferat cu Apponyi, Toth Iános și Désy Zoltán, toți membri ai partidului kossuthist.

Moga. Fiind în cursul de preoție studenți, și erau și la cancelaria episcopală în vreme lipsă, cari nu erau dedați cu cântările și eu în biserică noastră, pe această m'au îndatorat, și casă în una din casele episcopiei mi-au dat, care seara și dimineața luam vreme, în care am cântările bisericesti studenților acelora".

gând clericul Nistor pe vacanțele de Paști și, află că a murit preotul Ioan Precup din vecin Biscaria (com. Hunedoarei) și au rămas 6 orfani, între cari cea mai în vîrstă era o fată, cu numele Sofia. Creștinul Soloanean îl îndemnă să ia pe Sofia de soție și poate îl vor alege popă în locul răposatului „că bucură, să nu se împrăștie săracii răposatului preot..” Nistor urmează sfatul Muntean, se duce Dumineacă, în biserică, cântă frumos pe placul nește la văduva preoteasă și face Sofia, pe care o descrie astfel:

Dară eu nimic n'am mâncat
Văruș eu m'am tot uitat
În casă dacă tunat
La o fată aşa frumoasă,
Preicum toți o lăudasă,
La bine să chibzuesc,
Handeu dânsa să trăesc.
Pec eu am cugetat
Te ascuți fi îndestulat
O persoană aşa frumoasă
Dintre aletele aleasă,
Iau și prea năltă, nu prea mică
Cuprins destul de voinică
Orbe cu ntelepciune
și pe fiecine

Ce-a vorbit Goldiș cu Apponyi?

Sibiu, 17 Octombrie.

„Mondja meg Goldis László képviselőtől, hogy tudva hazudott, mert máskép beszélt velem és máskép beszélt a házban”.

Roata vremii se întoarce. Cel care a ridicat împotriva „Tribunei” și a celor din jurul ei acuza tradării de neam trebuie să se apropie acum el de acuza că a observat întotdeauna o atitudine de duplicitate. Câtă vreme însă „Tribuna” a răspuns la toate acuzele ce s'au ridicat împotriva ei, dovedindu-le ca minciuni făurite de patima unor ariviști ambicioși, organul autorizat de sub conducerea lui Vasile Goldiș tace acum la somările „Tribunei” cuprinse în articolul „Ce-i cu tradarea” și tace însuși d. Goldiș la acuzele grave ce i-s'au adus și î-se aduc mereu.

Și este bine că „Tribuna” stăruie cu energie să se facă lumină deplină în această chestiune și cere stabilirea responsabilității, pentru că învinuirea gravă a trădării de neam nu se poate ridica împotriva nimănui fără ca cel vinovat să nu și ia pedeapsa meritată. Si vinovat este acuzatul sau acuzatorul. „Tribuna” a dovedit cu prisosință că este și a fost întotdeauna cea mai dezinteresată apărătoare a intereselor partidului nostru național-român, pentru al cărui program a luptat și va lupta cu toată energia.

In câteva corespondențe publicate de „Tribuna” ca ecou la articolul „Ce-i cu tradarea” s'a subliniat atitudinea politică de duplicitate a actualului director al organului autorizat, fără ca „marele acuzator” să fi ținut de cuvînt să răspundă măcar cu o desmîntire platonică.

Sfidarea aceasta a opiniei publice este o nouă dovadă pe ce mână nechiamate a încăput conduce-

cerea organului autorizat al partidului nostru național român. Este mai alătură mare revolta obștei românești în Sibiu nostru, unde tăcerea aceasta a organului autorizat este interpretată în defavorul tregului comitet național, din care împărțește atâtă buni Români care au adus aduc jertfe însemnate pentru cauza românească. Si este mare această revoltă noastră mai ales pentru că ne-am convins că acuzele de până acum ridicate împotriva lui Goldiș sunt întemeiate.

Săptămânila trecute a fost în Sibiu deputatul Dr. Iosif Șeghescu. Mulți au profitat de prezența lui pentru a-l întreba dacă d. Goldiș într-adevăr l'a numit „regeneratorul neamului românesc”. D. Șeghescu a declarat fără încunjur că da, d. Goldiș i-a adresat aceste cuvinte... măguitoare. Si d. Șeghescu a adăugat că este gata să facă declarația aceasta și în scris.

Azi mă fac, însă, eu, ecoul unei acuze și mai grave la adresa lui Vasile Goldiș, membru în comitetul național și directorul ziarului „Românul”.

Pe vremea discuției parlamentare a legilor școlare, autoritățile noastre bisericesti au avut în repetiție rânduri să comunice cu ministrul de culte de pe atunci, contele Apponyi. În cursul unei audiențe acordate unui membru al consistorului gr. ort. român din Sibiu, contele Apponyi s'a exprimat în felul următor despre deputatul „naționalist” V. Goldiș:

„Mondja meg Goldis László képviselőtől, hogy tudva hazudott, mert máskép beszélt velem és máskép beszélt a házban.”

„Să-i spui colegului deputat Vasile Goldiș că a mințit conștient, pentru că altcum a vorbit cu mine și altcum a vorbit în Cameră”.

Ce va fi vorbit între patru ochi depu-

Cu frica lui Dumnezeu
Am fost cunoscut-o eu
Cu nespusă bucurie
Am voit-o de soție.
Fără ea atunci mai tare
Cu o bucurie mare
Au zis, că dânsa voește
Din inimă mă poftesc
Să-i fiu soț eu direptate,
Până la timpul cel de moarte.
Să așa ne-am învoit
Luni, dacă ne-am fost văzut,
Să-i la popor apriat
Spusul-eam adevărat,
Că dacă dânsii voesc
Să pe mine mă poftesc
Atunci m'am făgăduit,
Că voi fi desăvârșit.
Sătenii s'or bucurat
Să cu toții or strigat:
Să-i ajute Dumnezeu
Să te ferească de rău
Căci că noi cu mic cu mare
Te poftim fieștecare
Nouă ca să fii preot
În satul nostru de tot
Să ne bucurăm să fii
Între ai popii copii
Ca să nu se risipească
Din casa cea preoțească...”

Toate erau deci bine puse la cale. Dar Nistor nu terminase decât abia jumătate din învățătură teologică a cursului clerical de 6 luni. Se întoarce deci iar la Sibiu, să împlinească și cele-

lalte 3 luni. Dar peste 2 săptămâni iată, vine cantorul din Biscaria după el cu zor mare, căci oamenii nu mai pot aștepta. Atunci Nistor cu toată umilința să a înfățișat înaintea episcopului Vasilie, rugându-l să-i permită a pleca din seminar și a merge ca preot în numitul sat...

Episcopul Vasilie
Atuncia îmi zise mie:
Fiule te n'găduesc
Să acum te slobozesc
Să te duci să te 'nvocă
Numai să nu zăbovesc
Să iezi fata cea rămasă
La săraca preuteasă

Si eu i-am descoperit
Căci că ne-am fost învoit
Cu fata care-i rămasă
La săraca preuteasă
Atunci mă blagoslovi
Si de loc mă slobozi
Si-am plecat din Sibiu iară
Într-o Luni de cătră sără
Toemai în zecile Mai
Oh, amar, oh necaz, vail!”

Din Biscaria a plecat, însoțit de cățiva săteni la „prota”, să-l roage pentru audienție
„La prota 'n Peștiș ne-am dus
Căm pe 'nserat am ajuns
Si o sumă apriată
Care-aicea nu-i scriată
Atuncia cum am ajuns
Joia pe masă i-am pus
De care se bucurase

tatul „naționalist” Vasile Goldiș cu contele Apponyi, ministrul de culte al coaliției, urzitorul menționat în legi școlare, — nu știm. Știm însă ce a vorbit în Cameră: a combătut în mod academic legile școlare, declarându-le nedrepte.

Ce va fi vorbit între patru ochi cu contele Apponyi — nu știm, dar putem deduce din declarația ministrului: a spus contrarul celor ce a spus și declarat în Cameră!

Atitudinea naționalistă și românească în Cameră a deputatului Vasile Goldiș au fost deci numai țărînă în ochii lumii românești, au fost numai tactică de om arivist, care caută să exploateze în favorul său personal o situație în care a ajuns din încrederea alegătorilor români naționaliști și cu concursul partidului național-român!

Chestiunea „tradării” ziarului „Tribuna” este resolvită prin noua chestiune ce se impune acum comitetului național: Ce a vorbit Vasile Goldiș cu ministrul de culte Apponyi ca acesta să se simtă indemnăt a declară că Vasile Goldiș a mințit conștient?

• Si cine tradează interesele neamului? Ziarul care a îndușat din partea guvernatorilor tot felul de prigoniri; care a muncit în fruntea tuturor ziarelor românești pentru deșteptarea sentimentului național; care întotdeauna a cerut muncă națională și interes pentru cultura națională, — sau omul care a început să se declare Român numai de când și-a dat seama că „...moderații” nu sunt căutați de guvernele unirești?

Si omul care în 1903 îl salută pe Tisza într-un articol scris *ungurește*; care se apropie de cel mai șovin ministru al coaliției; care îl numește pe un deputat guvernamental dușman al partidului național-român „regeneratorul neamului românesc” și protestează împotriva șezătorii criitorilor români batjocurindu-i, omul

acesta în care nu este nimic românesc — e suferit în fruntea organului autorizat al partidului nostru național-român.

Se poate închipui o sfidare mai fățișă a opiniei publice românești?

Tara Guralivilor...

— Poveste din Bucovina de I. E. Torouțiu. —

...E o poveste, poveste, căci ceeace a fost demult azi nu mai este... nu mai este... Si totuși nu-i poveste! Nu-i ceeace a fost demult, dar pe locurile unde era țara aceea, azi au crescut păduri uriașe, nepătrunse de lumină, și locuite de oameni cu inimi de fiare, cari umblă să se mănânce unul pe altul ca și când ar fi niște fiare în chip de oameni...

Demult, demult și nu prea demult, doar părintii părintilor noștri își mai aduceau aminte, undeva într'un colț de lume era o țară mare și mănoasă, în care trăea un neam Tânăr — abia în față — ce nu mai avea păreche pe față pământului de cinstit, iște și destoinic ce era. Si neamul acela se înmulțea mereu, destoinicia lui creștea, creștea într'un veac atât de mult, căt altor neamuri viețuitoare pe pământ li-ar fi trebuit veacuri după voacuri să se ridice aşa de sus... Era un singur veac în viață unui neam, nu-i doar' de căt o zi în viață unui muritor; și totuși într'un veac neamul acela se întărea aşa de strănic, încât vecinii lui începură să se uite la el cu ochi plini de ură și lăcomie. Când însă văzură că vecinul lor se întărește în toate peste măsură, ce făcă, ce dreseră, se strînsereă odată la un loc, de se sfătuiră sălăbească pe vecinul lor, și pentru fapta aceasta găsiră cel mai nimerit plan, înтай să-i răpească unul după altul căte o bucată de țară și apoi să-i prădeze bogățiile...

Ceeace vecinii aceluia neam destoinic au pus la cale, s'a și întâmplat... Ei credeau că ursul dovedește semne de minunată vitejie, de omoară, ori stâlcescă cu laba lui grooiae o biată albină... L-au băut, l-au schingiuit pe neamul acela, vecinii lui, au început să pună hotare în țara lui și stăpâni de-a lor și apoi i-au luat averile, de l-au lăsat cu sănul gol golul la pământ... Rînd pe rînd s'a împărțit cu căte-o bucată de pământ, care cum ii venea la socoteală. Țara aceea frumoasă mare fu ciuntită aproape din toate părțile și neamul împărțit sub mai toți stăpâni vecinilor lui... Si de atunci frate cu frate nu se putea în-

tâlni, căci stăpâni cei noi au tras hotare între ei și la hotare au pus paznici să le păzească...

Si era o fărâmă de pământ, ce-a fost tăiată din țara aceea, la miezul nopții și se chiama Tara Fagilor, încă din vremurile de demult. Si acolo, ca și în toate părțile cele ciunite dăinuia încă mai departe crîmpee din noamul cel destoinic și harnic. Până la o vreme au tot dăinuit așa ca și când nici n-ar fi simțit în inima lor tăietura ce i-au făcut-o stăpâni cei noui... Dar n'a trecut vreme multă și crîmpeul acela de neam a simțit nevoiea sfatului frătesc, ajutorul brațelor lui, căci Tara Fagilor, de frumoasă și mănoasă ce era, a ademnit tot felul de oameni, de s'a așezat acolo, cu mamă și tată și cu toată săracia lor... Neamul acela de bun și milos ce era, i-a primit pe toți și le-a dat și lor locuri de trăit. Dar în loc de răspplată din partea acestora, neamul acela a căpătat ură și vrăjmășie și acestea s'a înrădăcinat între frații aceluia neam, puțini căti erau, și de învrăjbirea lor, cădea unul jertfă altuia, iar străinii vedea și se înveseleau că nu dădură greș...

Dela o vreme peste acel crîmpeu de neam, care de focul învrăjbirei n'avea când să și îngrijească de ogoare, începu a crește o pădure... mare... deasă... Si creștea pădurea tot mai mare... tot mai deasă... tot mai întunecoașă, până când deasupra întregului crîmpei al poporului băstinaș se aşeză un întuneric negru, misterios, așa că nu se mai putea cunoaște frate pe frate...

Pădurea clocotea de urletul fiarelor... Copaci se clătină și plângăreau în freamătă tânguios durea fraților din întuneric... De groaza întunecimii tainice, fără sfârșit, pădurea nu semăna cu toate pădurile, ci era mai îngrozitoare și fără viață... Acolo paseri nu cântau, cerbi și căprioare nu săltau prin frunzișuri, ci trăeau prin ascunzișuri adânci, întocmai ca și oamenii cei buni, cari rămaseră din acel neam; izvoarele nu murmurau; soarele, luna și stelele, frații cei învrăjbili nu le vedea, și nici unul din frații cei răi nu simțea farmecul vieții decât în fărădelegi și înșelăciuni. Frații cei învrăjbili bănuiau unul altuia pricina întunericului straniu, ce se lăsase peste fărîma neamului lor... Se născură în pădurea cea uriașă furi de alte neamuri și se însotiră și mulți dintre frații cu dânsii, cari, toți laolaltă cercetau ascunzătorile fraților celor buni, de le prădau avutul lor... Era mânia Domnului... Nu era nădejde de scăpare, nu erau stropi de lumină, cari să lumineze între frații, să se cunoască unul pe altul...

In vremea aceea doi din cei mai răi și mai învrăjbitori frații se gândiră că pot strînge multe daruri dela frații cei buni, cari trăiau în ascun-

Dac'o văzu jos pe masă —
Si 'ntâi ziua ne numi,
Să știm, că Marți va veni
Poporul săl adunăm
Cu toții săl așteptăm
Căci atuncia va să vie
Candidație să tie

Poporul să adunăt
Cu toți și din cela sat
Si matera și filia
Au fost cu toții acilea
Solgăbirău veniră
Si cu prota se 'ntâlniră
Si poporul l-au chemat
La biserică în sat..."

Se pare, că pe timpul acela (1837) alegerea de preot o conducea mai mult „solgăbirău” decât protopopul. In cazul de față el se târguește cu poporul și pentru plata preotului, întrebând pe atenii, că vor să-i dea și certându-i, că dau prea puțin:

„Cum vreți voi, ca să vă fie
Cineva în preoție
În cinste să ostenească
În slujba cea preoțească,
Si-apoi nu vă rușinați,

Ca aşa plată să-i dați?
Popa trebuie să trăiască
Dacă vreți să vă slujească...

Un om bătrîn, Gheorghe Măgurean striga în biserică și făcea sgomot, că plata popii e prea mare...

Acestui cârcotaș solgăbirău

„Ii zise: tu ce gândești
De aşa te 'mpotrivești
Vreau să-ți slujească preotul
Doară pe nimic de totul?
Si cără mine se'ntoarse:
Diece, aşa imi zise,
Dac'aici preot vei fi,
Pe acesta, când va muri
Să'l bagi afund în pământ,
Să nu iasă' nici decât
Că acesta s'a luptat
Plata de ti-au micșorat..."

Am reprobat aceste părți instructive din amintita autobiografie, fiindcă ele aruncă o vie lumină atât asupra stărilor din seminar, cât și asupra împrejurărilor dela alegerile de preot cu sumă apriată pentru „prota”, cu intervenția „solgăbirăului” și cu împotrivirea poporului, care oricât de mult ține la biserică și la preot, se îndeamnă

anevoie a jertfi pentru asigurarea unei existențe materiale cinstite pe seama duhovnicului său.

Cât pentru părintele Nistor, atâtă trebuie să mai adaugem, că n'a avut noroc cu Sofia cea frumoasă. După cinci luni de căsătorie a murit preoteasa Sofia, lăsându-l adânc măhnit pe părintele Nistor, care „a alcătuit în veră istoria ticăloasă a vieții sale”.

Dacă și la 1837 erau astfel împrejurările de pregătire și de viață preoțească, cum le vedem zugrăvite în „istoria vieții popii Nistor”, — ne putem cu ușurință închipui, că nici înainte cu 50 sau 100 de ani nu vor fi fost altfel. Si putem deduce din acest caz concret, că de puțină era învățătura din seminar pe timpul episcopului Vasile Moga. Cu toate acestea se găsesc oameni cu destulă greutate la cuvânt, cari accentiază cu orice ocasiune, că preoții aceia de pe timpul lui Moga cu învățătură puțină și defectuoasă erau mai buni decât cei de azi, împodobiti cu brevete de înaltă cultură teologică, dar lipsiți de sentimentul voiajului.

Dacă ar fi adevărată părerea acestor „laudatores temporis acti”, ar fi lucru foarte trist. Si sără invedera odată mai mult, quam pusilla sapientia regitur mundus...

Dr. Balázs Emil
Institut pentru consultații medicale,
SÎMÎȘOARA, Városház-utca 14.

Operează și vindecă boli de piele și sexuale cu razele Röntgen. Operarea polipilor și a altor formațiuni cu aceleași raze. Electroliză. Metode electrice de vindecare. Massage electrice. Vindecarea bolilor de băsică prin electricitate.
Consultații pentru operare și boli de piele dela 8—9 ore a. m. și dela 2—5 p. m.
Celor din provincie, cărora se recere îngrijire mai îndelungată, le stă la dispoziție camere confortate anumite

zișuri, amăgindu-i că în puterea lor stă *lumina și întunericul* și nădejdea traiului lor. Si cei doi, cari își luară numele de maiștrii făuritori de lumină și bunătate, părîndau pădurea de-a lungul și de-a latul și răcneau de clocoteau văile și dealurile și tremurau fiarăle în văgăunele lor... În cîrind maiștrii își luară doi ucenici, cari după ce se făcură calfe, primeau deasemenea daruri pentru că... părîndau pădurea și o înecau de strigăte... Încetul cu încetul în jurul lor se îngămădi o uriașă cecă de ucenici, ale căror răcnete întreau pe cele ale maiștrilor...

Si iarăș nu trecu mult și cei buni din ascunzări înteleaseră că strigătele guralivilor nu le aduce și nu le va aduce vr'odată bunătate și lumină, care să nimicească întunericul de peste capul lor, înteleaseră că strigătele acelora nu-s decât schimb pentru darurile, pe cari le primesc...

Era mare jale și tânguire și foamete în văgăunile fraților celor buni... Cei bătrâni cari își mai aduceau aminte de seninătatea țării lor de altă dată, rugau îngenunchiați cu mâinile încrucișate spre cer ivirea altor, altor vremi mai luminoase... Tara Fagilor de odinioară nu mai era de recunoscut... Frații se mâncau unul pe altul... Invrajire... ură... luptă... înșelăciuni și — strigăte de parte. Era Tara Guralivilor...

Departă-departă spiritul țărei mame urmărea toate urgiile venite asupra capului fiilor ei, vedea toate căte se întâmplau, auzea gemetele desnădăjduite ale fraților celor buni și strigătele goale ale maiștrilor guralivi cu ceata lor, vedea țara mamă toate și simțea o milă nesfărșită, milă, care numai într'un suflet de mamă se poate iubi, de durerea copiilor ei... Si i-se uscau țării mame ochii de atâta lacrimi ce vărsa de jalea măditelor ei... Durerea ei însă era mută... plânsul înădușit și suspincile sdrobitoare... Ar fi venit ea în ajutor copiilor ei, dar în amarul ei mistitor nu înțelegea, ce ajutor să le dea... Le trimise deci ceea ce avea mai bun, mai sfânt, mai luminător — le trimise mărețul ei suflet, pe care-l întrupă în chipul unui bărbat... Si era bărbatul acela înțept ca un prooroc și mandru și senin ca un apostol. Din ochii lui purcedeau văpae de lumină, din graiul lui văpae de înțelepciune și din inima-i măreșă izvora bunătate și dreptate cerească...

Merse căt merse sufletul țărei mame întrupat în acel apostol, merse vreme nu prea multă, — căci în mersul lui și se părea că zboară, — până ajunse în Tara Fagilor de odinioară prefăcută în Tara Guralivilor... La pragul țării îl aşteptă că cu arme încărcate și cu gurile umflate de sudalme cei doi maiștrii cu întreaga lor cecă de guralivi... Cele două calfe nu îndrăzniră să iase pe față întru întimpinare dușmanoașă apostolului, care venea, și de aceea când se porniră din fundul pădurii să iasă afară, făcură doi pași înainte și trei înapoi de groaza biețilui dreptății celui ce venea să mustre guralivii netrebnici, și să aducă lumină binefăcătoare fraților celor buni cari trăiau în ascunzători de teama furilor dintre străini și frați... Când proorocul acela mandru, cu fruntea lată, ochi mari și barbă lungă, neagră, ajunse în Tara Guralivilor, unul dintre maiștrii îl întâmpină cu sadalme de tot felul, al doilea sloboză armă, iar ceata ucenicilor fugi în întunericul pădurii, se tupilară toti după trupini de copaci și începură a striga căt îl tineau gurile... Sudalmele celui dintâi maiștru resună din văi în codri și din codri în țări, de ajunse întreaga lume să stie de firea aceluia om ciudat din acea țară — a maiștrului guralivilor.... Al doilea detună, și focul repezit din armă trecu prin trupul apostolului, il lăsă nevătămat și zbură mai departe...

Apostolul făcu guralivilor un semn, ca să pătrunză cu toții în pădure și să ducă fiecare cum stie și poate lumină, lumină măntuitoare pentru cei rătăciți în întuneric...

Cu strigăte și tipete alergără înainte mai întâi ucenicii Guralivilor. Alergară cățiva pași tot strigând și cerind daruri dela frații celor buni în schimbul *luminei*, pe care le-o făgăduiau să le-o dea...

Oamenii cei buni auzind strigătele desnădăjduite ale ucenicilor, ieșiră din ascunzători și aduseră daruri... Ucenicii în schimb se așezară pe jos unul după altul și-și însemnară cu degetul numele pe nisip... Aceasta era *lumina lor*, a ucenicilor guralivili, data fraților celor buni pentru daruri... Un vînt ușor veni și spulberă firele de nisip de nu rămase nici o urmă...

Maiștrii guralivilor pătrunseră adânc în pădure până se întâlniră cu calfele lor. Tot răenind și răcind înaintă mai departe, până îi auziră frații cei buni și veniră înainte cu daruri pentru lumină, ce li-o jurua... Calfele primiră daruri, și primiră și maiștrii, dar înzecit căt calfele... Lumina fu juruită, iar cei buni și slabii se retrăseră din nou în ascunzătorile lor de frica sălbătăciei străinilor. Din altă partea însă la maiștrii Guralivilor veniră și străini și se tocmiră cu ei, dându-le daruri *însutite*, ca să le facă lor lumină și nu fraților din ascunzări... Si se învoiră... Repede, repede se învoiră maiștrii, când văzură atât amar de daruri. Iar ca și altă dată frații cei buni din văgăuni să nu se îndoiască în jurnaltele date, maiștrii împreună cu calfele lor părîndau pădurea și strigătă până amortiră: lumină! lumină!... Apoi se așezară fiecare căte pe lângă un copac și săpară în trupină niște semne neîntelese de nime, decât de dânsii, care însă din depărtare păreau înțelese și de frații cei buni din ascunzări... Trupinile copacilor se vătămară în locurile unde semnele guralivilor fură îngropate, se vătămară, sloboziră lacrimi și cu vremea le cuprinse putregaiul... Veniră apoi vânturi și ploi și fururi însăspăimântătoare, rupseră copaci delă locurile unde au fost junghiați, și aceștia se prăbușiră peste ascunzăriile fraților celor buni și slabii, și un chin și amar și mai îngrozitor decât întunericul pădurii se ivi peste capul lor... Pe mulți îi omorîră, pe mulți îi stâlciră, pe mulți îi înădușiră și pe mulți îi închisera în vizunii, de muriră acolo de foame și sete... Aceasta era *lumina maiștrilor guralivili și calfelor lor*... Ei făcură pe placul străinilor de dragul însutitelor daruri...

Liniștit, cu fruntea senină, inima deschisă, ochii întinși spre cer, și cu pași hotărîți Apostolul trecu înaintea guralivilor, și lăsa în urmă și străbătu în lung și lat. Pe locurile unde călca el, rămâneau urme aurii, strălucitoare... Intregul său chip era încunjurat de nori diafanii... Cărările lui păreau niște betele de foc... După ce acest prooroc străbătu pădurea în cruciș, se iviră în aer semne sfinte, alcătuite din o licătire luminoasă, împodobită de raze: „*Din cărările lui, voi cei din întuneric faceți-vă drumuri...*”

Apostolul se opri apoi în mijlocul pădurei lângă o stâncă uriașă, o privi lung, apoi își scoase o armă, lovi cu aceasta de câteva ori în stâncă săpând semnele rezidite: „Ieșiti din întuneric, priviți spre cer, priviți în sufletul vostru, priviți unul spre altul să vă cunoașteți, și întunericul ce vă desparte va dispărea!” Abia termină proorocul semnele din urmă când deodată stâncă fu încunjurată de lumină, ca aureola în jurul capului Fiului ceresc... Semnele săpate în piatră se deslușiră bine; de-asupra stâncei soarele își revărsa acumă șivoiul său de raze calde, cerul se însenină, paserile se adună în jur și începură să cânte; izvoarele limpezi atraseră cerbi și căprioare... Era o feerie în jurul stâncii... Se apropiară cu sfială și frații cei buni din ascunzări. Toți cei cu inimi curate se îngămădiră spre stâncă aceea — spre lumină. Era lumină... era viață plină de farmec, dar numai în jurul acelei stânci... Aceasta era *lumina Apostolului*, care dispără în curind fără să primească daruri, fără să fi fost măcar cunoscut... Când frații cei buni veneau, aduseră cu ei toate darurile căte le mai aveau, drept mulțumită pentru binele ce li-se făcuse, dar... acolo nu găsiră po nime, decât viață din jurul stâncii și slovele săpate în ea...

Departă — departă în groaznicul întuneric al pădurii se auzeau resunând glasurile pustii ale guralivilor, cari fugeau de razele luminei...

Frații cei buni rămaseră cătăva vreme acolo și ridică rugăciuni fierbinți spre Cer, care s'a îndurat de viață lor și le-a trimis o călăuză... Cei bătrâni și slabii petreceau numai acolo și străjuau ca niște vestale focul cel sfânt din jurul stâncii, în vreme ce tinării veneau numai dimineață și seara și-și oțeleau inimile și armele pentru munca lor, căci începură să facă drumuri din cărările Apostolului, să stârpească ceata blestemată a guralivilor și pe toți neprietenii sălbateci ai erâmpiei lui lor de Neam încercat, nimicind astfel uriașă pădure cu misteriosul și îngrozitorul ei întuneric...

...E o poveste, poveste... și totuș nu-i poveste.

CONVOCARE.

Aderenții partidului național român din comitatul Târnavei-mici și din comitatele învecinate sunt invitați la

adunarea poporală,

ce se va ține în *Diciosânmărtin* la 29 Octombrie n. 1911 la orele 12 din zi pe lângă următorul

PROGRAM:

1. Constituirea biroului.
2. Deschiderea adunării.
3. Situația politică generală.
4. Votul universal.
5. Proiectele militare.
6. Proiect de rezoluțiu.
7. Inchiderea adunării.

Diciosânmărtin, la 8 Octombrie 1911

Ia adunare vor lua parte domnii:

Gheorghe Pop de Băsești, președintele partidului național român; Teodor Mihali, președintele clubului deputaților naționaliști; Dr. Vasile Lucaciu, Dr. Aurel Vlad, Dr. Ștefan C. Pop, deputat; Vasile Demian, deputat; Dr. Alexandru Vaida-Voevod, deputat; Dr. Nicolae Șerban, deputat; Vasile Goldiș, Dr. Iuliu Maniu, Dr. Victor Bonțescu, Dr. Ioan Suciu, Dr. Nicolae Cosma, Nicolae Ivan și alții.

Convocătorii adunării:

Simion Calutiu, avocat; Laurențiu Pasă, protopop; Dr. Romul Boilă, avocat; Dr. Virgil Radesiu, avocat; Alexandru Papiu, protopop; Gheorghe Simu, protopop; Dr. Alexandru Morariu, avocat; Dr. Ilarie Holom, avocat; Iosif Lita, protopop; Nicolae Todoran, protopop; Ioan Moldovan, protopop; Romul Mircea, protopop; Dr. Ioan Bîzanu, avocat; Ștefan Rusu, protopop; Iuliu Nistor, protopop; Fabiu Toma, director la „Mugurul”; Victor G. Maior, director la „Vulturul”; Atanasiu Beșa, șef „Albina”; Octavian Tobias șef „Albina”; Ivan Anca, preot; Emil Popp, mare proprietar; Vasile Smigelschi, preot; Grigore Simon, not. penz.; Moise Birtolon, not. penz. și mare proprietar; Ioan Handrea, preot; Emil Vlassa, mare proprietar; Zachiu Sas, preot; Gheorghe Dănilă, preot; Grigorie Nistor, Teodor Dan, preot; Teodor Pănăzan, învățător; Demetru L. Todoran, învățător; Alexandru Macarie, învățător; Augustin Nilca, preot; Emil Frîncu, preot; Augustin Chețian, preot; Ștefan Lita, preot; Nicolae Platon, preot; Miron Dascăl, preot; Ioan Trif, preot; Iosif Crișan, preot; Ioan Popenciu, preot; Ioan Marele, arindator; Gheorghe Negrea, preot; Augustin Cioban, preot; Ioan Sâmpălean, preot; Teodor Gerasim, preot; Iustin Teglaru, preot; Nicolae Ticaciu, preot; Laurențiu Moldo-

Ocazie de cumpărat mobile!

Din cauza producției abundente poziția
mobile de Székely și Réti

afă pentru prețurile cele mai săzute
fabricanți de Marosvásárhely
mobile în Piața Széchenyi-ter 47.

Oamenilor acreditabili se vând și pe lângă
plătire în rate lunare fără nici o urcă
de preț.

Mare assortiment în trusouri pentru mirese.
La cerere din provincie trimite bogatul catalog ilustrat.

invățător; Nicolae Manoviciu, preot; Ioan Pop, preot; Nicolae Ignat, preot; Nicolae Frîncu, preot; Alexandru Circa, preot; Ioan Bîrîș, invățător; Ioan Veliciu, invățător; Alexiu Trif, preot; Basiliu Călugăr, preot; Gheorghe Nicoară, preot; Benjamin Papu, preot; Petru Sânmarcitan, preot; Emil Sânmarcitan, preot; Alexandru Károlyi, proprietar; Alimpiu Costea, preot; Ioan Marian, preot; Ioan Muntean, preot; Zaharie Maneviciu, invățător; Alexandru Pop, invățător; Emil Negruțiu, provizor; Gheorghe Porime, invățător; Mihailă Jampa, invățător; Ilie Călburian, proprietar; Augustin Almășan, preot; Nicolae Fodea, șef, "Albina"; Danila Boilă, comerciant; Iuliu Anca, comerciant; Petru Moldovan, preot; Vasile Pop, funcț. de bancă; Constantin Muștea, contabil; Alexandru Macarie, pantofar; Petru Cernea, păpușar; Mihailă Cernea, păpușar; Ioan Pop, cantor; Iuliu Pop, invățător; Aurel Vodă, preot; Basiliu Folea, preot; Gheorghe Branea, preot; Alexandru Moldovan, proprietar; Stefan Brutu, arindător; Teofil Popovici, preot; Iuliu Laslă, preot; Nicolae Berghian, preot; Iuliu Holcer, preot; Valer Platos, invățător; Zosius Nuțu, preot; Ilie Ioanoviciu, preot; Petru Pop, preot; Petru Sogan, mare proprietar; Stefan Faut, preot; Ioan Ban, preot; Nicolae Roman, preot; Teodor Bărbat, invățător; Nicolae Bărbat, invățător; Ioan Almășan, preot; Stefan Ţerban, proprietar; George Ţerban, preot; Ioan Istrate, invățător penzionat; Augustin Istrate, preot; Teodor Oprean, invățător penzionat; Ioan Popoviciu, proprietar; Nicolae Morariu, not. penzionat; Alexă Pop, invățător penzionat; Ioan Galea, invățător; Victor Morariu, proprietar; Dumitru Muntean, proprietar; Ironim Morariu, proprietar; Traian Pop, preot; Ioan Curuțiu, proprietar; Constantin Boilă, proprietar; Ioan Boilă, proprietar; Iosif Boilă, proprietar; Nicolae Boilă, proprietar; Dumitru Ieac, proprietar; Aurel Pop, preot; Aurentie Pop, cond. de fabrică; Teodor Dan, preot; Ioan Boer, invățător; Ioan Baciu, preot; Nicolae Mureșan, preot; Ilarie Dulău, preot; Iuliu Cornea, proprietar; Victor Barna, preot; Mihail Covrig, contabil; Ovidiu Grita, contabil; Alexandru Mutu, preot; Ioan Muntean, proprietar; Ioan Todoran, oficial de bancă; Ioan Todoran, proprietar; Alexandru Petrasiu, oficial adv.; Teodor Vasiu, proprietar.

Convocare.

Aderenții partidului național român din comitatul Brașovului sunt invitați la

adunarea poporala,

care se va ține în Brașov, Vineri, în 14 (27) Octombrie (Cuv. Paraschiva la 2 ore p.m., cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării.
2. Desbaterea situației politice.
3. Sufragiul universal.
4. Proiectele militare.
5. Propunerile, proiect de rezoluție.

Brașov, 3 (16) Octombrie 1911.

Ioan Lengeru, Dr. Vasile Saftu, G. B. Pop, Dr. Nic. Vecerdean, Ios. Pușcariu, Dr. G. Baiulescu, Dr. Nic. Mănoiu, Dr. I. Moșoiu, Dr. Nic. Străvoiu, Petru A. Popovici, I. Săbădeanu, I. Bidu, Costi A. Popovici, Nic. Dușoianu, Ilie Savu, Dr. Emil Dan, Dr. Const. Moga, Diamandi Steriu, Sterie Stinghe sen., George Navrea, Vasile Sfetea, Ioan Prișcu, Dragomir Pulpas, Ios. Maximilian, George Puiu, Iancu Maximilian, Ioan Hamza, G. Fulea, Alexandru Mărușan, Stef. Taus, Iosif Micu, Filip Crețariu, G. Ludu, I. Nan, D. Grecean, Ioan Bogdan, Toma Giurgiu, D. Manole, Victor Popea, Zenoviu Popovici, Octavian Sârmăton, Ioan Pascu, Nic. Lepedean, Ioan Broju, Virgil Pop, Iancu Macsimilian, Const. Proca, Ioan Debu, Ios. Comanescu iun., Ioan Schiopu, Ios. Cozmanescu sen.

Cronică externă.

Alegeri comunale în Belgia. Duminecă, 2 Octombrie, au avut loc în Belgia alegerile care au o semnificare specială.

Ele trebuiau să demonstreze dacă regimul clerical, care domină Belgia de 27 de ani, mai are vitalitatea necesară ca să-și continue dominația sau dacă nu e în agonie și menit să-și dea obștescul sfârșit la apropiatele alegeri legislative.

Se cunoce evoluția guvernării clericale belgiene din anii din urmă. Ele au urmărit panta declinului, pierzând la fiecare alegeri generală câte una din forțele lor, care timp de douăzeci de ani le-au înlesnit ascensiunea.

Prima lovitură decisivă ce s-a dat clericalismului belgian a fost cea dela 9 Mai 1910, când majoritatea catolică din parlament a scăzut, în alegerile legislative, la 6 locuri din 8, cât fusese cu doi ani mai înainte.

In această imprejurare, liberalii și socialiștii belgieni au luptat uniți și tot în strînsă solidaritate au continuat lupta, pentru a zădărniți cu desăvârșire ori ce acțiune clericală parlamentară.

Situația era în adevăr excepțională. Cabinetul catolic al lui Schollaert guverna grație unei majorități de două voturi. A impus un regim anti-constituțional numai prin concursul unei majorități așa de infime era o ofensă pentru toată țara, care luptase atâtă ca să slăbească clericalismul.

Liberalii și socialiștii au dovedit cabinetului Schollaert că nu va putea lucra cu cele două glasuri, care îi mai dădeau o falșă vigoare.

E memorabilă ziua de 26 Octombrie 1910, când, la deschiderea parlamentului belgian, în momentul când regele citea discursul tronului, s-a produs acea manifestație socialistă grandioasă, care cerea regelui răstunarea regimului clerical și votul universal complet.

Din acel moment însăși catolicii și-au socotit zilele numărate și s-au gândit să-și pregătească un teren de acțiunea pentru vremurile de opozitie.

Guvernul Schollaert a reluat un vechi proiect școlar, care preconiza ca școlile congregațiilor religioase să fie plătite din fondurile publice în paguba invățământului oficial. Era un mod de-a face tineretul să treacă prin școlile clericale, care va favoriza pentru mai târziu regimul clerical.

Contra acestui proiect de lege, prezentat sub o formă nouă și mai anti-constituțională, s-au ridicat liberalii și socialiștii și obstrucționea lor a fost așa de energetică și hotărâtă, că guvernul Schollaert, pus cu desăvârșire în posibilitate să-și treacă proiectul de lege școlar, a trebuit să-și dea dimisiunea în ziua de 26 Mai 1911.

Aceasta a fost a doua lovitură pe care clericalismul belgian a primit-o în inimă.

La 31 Maiu, regele a adus un nou minister catolic sub prezidenția lui Broquaville, care, după oare cari tergiversări, a declarat că va continua vechea politică clericală și că va readuce în discuție proiectul de lege școlar al lui Schollaert.

Această atitudine sectară a avut ca rezultat formarea unui cartel liberalo-socialist, constituit pentru a duce o luptă comună de exterminare a regimului clerical.

Cartelul a avut și lăsat de luptat în condiții nefavorabile. Clericalii au avut vreme, în lunga lor guvernare, să-și asigure un sistem electoral care să-i favorizeze. Sunt încă provincii unde populația este stăpânită de influența clericală, unde obscurantismul n'a putut fi încă risipit de propaganda liberalo-socialistă.

Dacă, cu toate aceste dificultăți, cartelul liberalo-socialist a izbutit să învingă în alegerile comunale de ieri, înseamnă că regimul clerical este condamnat de marea majoritate a maselor.

E a treia lovitură uriașă pe care o primește, care, de sigur, va fi penultimă, în așteptarea celei ce i-se va da în curînd în alegerile generale.

Alegerile comunale s-au sfârșit cu un triumf aproape complet pentru cartelul liberalo-socialist.

Revoluția în China. Se anunță din Londra: Ziarele anunță că strădule orașului Wutsang sunt părăsite. Unele strădule sunt pline cu cadavre. În poarta unei clădiri au fost găsite 15 cadavre.

Revoluționarii asasinează fără milă pe bărbați credincioși dinastiei. Pe ziua de ieri ei au omorât peste 500 persoane.

Revoluționarii pătrund în casarmele care sunt părăsite, și ridică de acolo armele și muniționile. Comandantul revoluționarilor spune că dispune de 25.000 soldați armati după sistemul modern.

Derbedeii din Hongkong au atacat închisorile și au eliberat pe toți detinuții, care comit spargeri în toate părțile orașului. Orașul Hongkong și unele orașe din apropiere se află în flacări. Ei aprind toate banconotele de hârtie, spunând că nu au nici o valoare.

Un bust lui Ivanovici.

Desfășurarea grandioaselor serbare culturale dela Iași mi-a sugerat, din depărtare, o idee din cele mai nastrușnice: ideea ridicării în Iași a unui bust lui Ivanovici.

O să mă întrebăti de sigur uimiți, de ce un bust lui Ivanovici la Iași?

Intrebarea își are rostul ei, căci nu sunteți deprinși ca în țara noastră generațiile cari urmează să se gândească și la cele cari dispar. Popoarele tinere ca și individii sunt ingrați fără preconcepție ci din pură juvenilitate, din pur avânt pentru viață care se deschide înainte, și de aceea cu greu le faci să se gândească și la cei disperați atunci chiar când reprezintă un nume european sau mai bine zis mondial. Căci frumusețea lucrului este că singurul nume de artist muzicant care a trecut granița românească, este acesta. Singurul om care a atrăs atenția marei public din străinătate asupra muziciei noastre, este acesta. Valsurile lui au făcut deliciul atâtător generațiilor, au legănat în *valuri* cadețate atâtătinere, au susținut cu atâții îndrăgostiți, au luat foc cu atâțea inimi înflăcărate — încât ar fi o nedreptate strigătoare la cer, ca în orașul culturei, unde după cât văd născă să inflorească recunoștință, să nu i-se ridice și aceluia băiat de trupă dela *regimentul 13* un bust cât de modest.

De toate avem în țară: oameni mari se plimbă pe toate cărările — nu știu ce vor face generațiile viitoare cu ei; dar știu că ar fi o frumoasă operă dacă s-ar ridică aceluia care ni-a ridicat în ochii lumii cu ceva, un modest semn de amintire în orașul lui.

Pe lângă poeti mari, prozatori celebri, oameni de știință cunoscuți, pictori renumiți, nu ar trebui să avem și puțină muzică? Aceasta oare nu va face ca generațiile cari vin, să ducă mai departe începuturile celei care a apus și care de bine de rău ni-a făcut de toate? Nu ar fi frumos ca în stagnarea în care ne găsim pe tărâmurile culturale, să dăm un imbold artelelor măcar, și muzicei în special, poate că în sunetele ei, să ne îndreptăm iarăși către alte orizonturi?

Eu cred că da.

Și de aceea am aruncat această idee marei public, cu credință că se vor găsi la Iași destui iubitori ai frumosului ca să facă să se știe că Iașul oropsit a produs, pe lângă mulți alții, și pe singurul român cunoscut în întreaga lume.

„Ordinea”.

Răsboiul italo-turc.

Intorsatura ce a luat conflictul dintre cele două puteri în scurgerea zilelor din urmă, lăsa să se prevadă un sfârșit depărtat și săngeros al răsboiului italo-turc. Și până când între zidurile orașului Tripolis a fost întronată pacea, — între niște oameni îngenunchiați cari trebuiau să primească loviturile sortii fără o singură vorbă de împotrivire — în adâncul provinciei răsboiul e în toi și știrile ce primim de pe teatrul luptei, ne prevestesc un viitor roșu de sânge.

Incerările de pace ale Germaniei și monarhiei noastre au rămas infructuoase, sau cel puțin aşa se poate ghici din ținuta Italici care de nou și-a trimis flotila în apele Adriaticei. Probabil că intențiile Italiei sunt să atace Turcia și-acasă și câteva vase circulă deja, în fața porturilor Salonic și Smyrna.

Complicațiile răsboiului se mai adaugă și cu știrea primită eri după amiazi la bursa din Berlin, că Anglia are intenția să anexeze Egiptul.

Garnizoana turcească din Tripolis.

Trupele turcești retrase în josul țării au început o organizație temeinică în perspectiva luptei ce se va da contra Italienilor. Puterea armată se adaugă zilnic cu triburile cari sosesc de bună voie pentru a lua parte la luptă. Din Kufra vine știrea că șeicul a proclamat și el răsboiul sfânt contra Italienilor și împreună cu mai multe trupe de Arabi din Egipt au plecat în ajutorul armatei sultanului și sunt pe drum spre Benghazi.

Turcia — după cât se anunță din Constantinopol — face toate pregătirile de apărare și ofensivă; însuș ambasadorul ture din Paris, Fety bey a sosit în Tripolitană și împreună cu pașa Munir, comandantul ostilor turcești, a început organizarea tuturor forțelor armate, pentru a începe lupta decisivă.

Luptele din Tripolis.

Convingerea Italienilor că anexarea provinciei Tripolis va fi o lovitură ingenoasă și foarte puțin riscată, începe să se spulbere din zi ce trece. Trupele din adâncul țării, sprijinate de sefii difertelor triburi arabe sunt organizate perfect pentru răsboi și încolțesc armata italiană din toate părțile hărțuind-o și pricinuindu-i pierderi însemnante.

Zilele acestea un corp de 20.000 de soldați va pleca contra Italienilor încercând o luptă decisivă.

Lupta care s'a dat ieri noapte în împrejurimile orașului Tripolis a avut un caracter din cele mai săngeroase.

Un detasament de otomani, în număr de aproape de 500, s'a apropiat de lagărul Italienilor de pe coasta Kirkarich. Intunericul nopții le-a favorizat apropierea.

Italienii prințând de veste, au alergat la arme, dar în mijlocul învălmășelei au fost izbiți de atacul bine susținut al Turcilor.

Lupta a durat o oră și numărosi Italieni au căzut morți și răniți.

Italienii au cerut atunci ajutorul artilleriei din port, care a început un atac de flanc împotriva trupei turcești.

Aceasta a fost nevoită să se retragă. Retragerea s'a făcut în ordine.

Turci au lăsat pe câmpul de luptă cinci morți. Au avut de asemenea prea puțini răniți.

Pierderile Italienilor sunt mult mai numeroase.

Afară de aceasta, avantposturile italiene au foarte mult de suferit în urma izbirilor scurte și năprasnice ale arabilor cari, fiind cei mai dibaci cunoșători ai țării, se descarcă asupra lor în fiecare noapte. Se prea poate că, pentru a nu și se-

cătu puterile în aceste lupte infructuoase, armata italiană se va mișca zilele acestea cu tot aparatul contra Turcilor. În perspectiva acestei schimbări de tactică Turcii sunt hotărîți să ocupe regiunile mai înalte din munte și cu bateriile moderne să împroaste pe dușman.

Imposibilitatea negocierilor pentru pace.

Appele politicei din Constantinopol încă nu s'au limpezit pe deplin. Nu se știe nici dacă actualul guvern se va putea menține, căci comitetul tinerilor Turci astăzi e hotărît — mai mult ca ori când — să-l răstoarne, în deosebi pentru revocarea măsurilor de restricție contra Italienilor. Ziarul „Ildam” scrie că puterile au declarat ambasadorilor otomani că divergențele dintre Italia și Turcia sunt aşa de adânci încât intervențiile lor pentru pace n'ar avea acum nici un rezultat.

Pe de altă parte Poarta a declarat că nu e dispusă să înceapă negocieri pentru pace, dacă puterile nu-i asigură în prealabil o soluție onorabilă.

In asemenea împrejurări deci, nu se vede de loc putința unui început de împăcare.

Din Paris se anunță că pe baza unei telegramme din Constantinopol ziarul „Le Journal” scrie:

„Comitetul „Asociației naționale” a placardat ieri, la Stambul, niște afișe mari prin cari face cunoșcut populaționei, că are a se pregăti pentru o luptă pe viață și moarte contra Italienilor”, iar în altă parte: „Se crede, în general, că guvernul nu va putea începe tratative de pace pe baza cedării Tripolitană, din cauza revoltei opiniei publice care cere cu stăruință împotrivirea până la sfârșit”.

Flotila italiană în apele turcești.

Ținuta flotilei italiene din partea de miazași a adriatici denotă o mare neîncredere față de Austro-Ungaria asupra căreia face impresia unui serviciu de spionaj asupra vaselor monarhiei cari trăiește în Marea Ionică.

Aceeaș neîncredere manifestă și flotila noastră care nu poate primi indiferentă știrile despre manevrarea vaselor italiene în apele turcești, căci după cum se anunță din Constantinopol, trei torpiloare italiene au fost văzute în fața portului Mitillene, iar cu o zi în urmă a fost văzută în treagă escadra italiană, îndreptându-se spre muntele Athos. Se crede că vasele italiene plănuiesc un atac contra porturilor din Salonic și Lungrău.

In fața acestor știri alarmante guvernul turcesc a luat toate măsurile preventive. Comandanțul șef al corpului de armată a decis că statele ale căror vapoare au intenționea de a aborda la Salonic vor trebui să semnaleze acasă cu patru zile înainte pentru ca forturile dela Karaburnu să fie avertizate. S'au luat toate măsurile pentru a împiedeca cu ajutorul minelor intrarea unei flote vrăjitoare.

Membrii cei mai însemnați ai comitetului central judeo-turc au plecat la Constantinopol.

Anexarea Egiptului.

La bursa din Berlin s'a lătit ieri veste că Anglia va anexa Egiptul. Știrea n'a fost încă confirmată dar se poate împlini foarte ușor, mai ales acum, când Anglia, văzând cucerirea Italiei în Tripolis și expansiunea Franței în Maroc, se crede în drept a se compensa cu ocuparea mănoasei țării a Nilului.

Un articol al ziarului „Popolo Romano”.

„Popolo Romano” lămurind articolul său de către care preconiza necesitatea unei acțiuni mai energetică a Italiei dacă Turcia ar persista în a lăsa represalii, zice: Am făcut democratizarea foarte clară între atitudinea partidului tânăr ture și aceea a oamenilor de guvernământ cari își dau seama de actele lor și de direcțiunea politicei unui stat. Intr'adevăr, discursul sultanului, exceptând căteva afirmații neexacte, este astfel cum putea fi în situația actuală. Este vorba acum de a se menține cel puțin sultanului înalta-i suveranitate, dar nu se consideră, că această suveranitate să conțină germenii periculoși cari în dea Porței prilej în fiecare clipă de a face rechimări și de a ridica dificultăți de tot felul astfel ca chestiunea Tripolitaniei să fe veșnic deschisă.

Dacă așa ceva ar trebui să fie atunci ar fi un rău mai mic să se prelungă răsboiul actual deși aceasta n'ar fi în dorința noastră, decât să se reincepă același răsboi mai târziu.

Cu privire la autoritatea religioasă a sultanelui, un acord ar fi cu neputință cu privire la tot ce nu ar limita sau pagubi interesele noastre, altfel nu ar fi motiv de a nu se salvagardă prestigiul sultanului și al Turciei. Din potrivă este pentru noi un interes primordial ca, după trăsarea conflictului, prestigiul sultanului să fie întinut sus pentru a se evita astfel o scădere a prestigiului sultanului și în Balcani.

Pagubele Italiei.

„Giornale d'Italia” spune că e absurd să mai vorbească de o despăgubire bănească de acord Turciei, când de ve acum pagubele suferite de Italia din cauza ostilităților, ating o cifră considerabilă.

Numai cheltuielile operațiunilor militare să ridică la 500 milioane franci.

Nu trebuie pierdut din vedere pierderile provocate comerțului și industriei italiene. În deosebi se resimt de efectele stării de răsboi fabricile de bumbac, de mătase și de chibrituri.

Italia exportă anual în Turcia pentru 3 milioane franci chibrituri, iar astăzi exportul acesta e nul. Producția fabricilor din Venetia a scăzut deodată la mai puțin de jumătate.

INFORMAȚII.

A R A D, 18 Octombrie n. 1011.

— Decorarea profesorului dr. Sextil Pușcaru. Cu prilejul serbărilor jubilare ale universității din Iași, Regele Carol a conferit o seamă de decorații la deosebi săvanii din afară de Regatul României.

Intre alții a acordat „Coroana României”, în gradul de comandor, dlui Dr. Sextil Pușcaru, profesor la universitatea din Cernăuți.

Trimitem distinsului nostru colaborator sincerile noastre felicitări.

Iată acum tabloul tuturor decorațiilor:

Stea u a, în gradul de comandor, dl-or: consilier de stat Kootchera, colonelul Demar, Dr. metru Agura, profesor la universitatea din Sofia, fost ministru, Teodor Parnaski, profesor la universitatea din Cernăuți.

Stea u a, în gradul de mare ofițer dlui Waldeyer, consilier intim, profesor la universitatea din Berlin.

Coroana României, în gradul de comandor, dl-or: de Martone, profesor de geografie la universitatea din Paris; Urban Jarnick, profesor la universitatea boemă din Praga; Fried-wagner Matei, profesor de filologie română la Academia de științe sociale din Frankfurt; Teodor Stefanelli, consilier în retragere al curței de casă din Cernăuți; profesorul F. Saghin, rector al universității din Cernăuți; Sextil Pușcaru, profesor la universitatea din Cernăuți, membru corespondent al Academiei Române.

Coroana României, în gradul de ofițer, dlui Henric Swoboda, profesor la universitatea din Viena.

— Renta viitorului moștenitor. Luna aceasta va avea loc căsătoria moștenitorului austriac Carol Francisc Iosif cu Zita, ducesă de Parma. Din Viena vine știrea că Maj. Sa a hotărît ca tinerii căsătoriți să primească din fondul familiar al casei de Habsburg o rentă anuală de patru sute de mii de franci, iar ducesa va primi personal cincizeci de mii de lei. Maj. Sa le-a mai dăruit și castelul său din Brandeis, care le va servi ca reședință permanentă, iar pentru vremea cât vor petrece în Viena le va pune la indemână castelul din Hetzendorf, în care pe vremuri locuise prințul Rudolf și cu soția sa Stefania.

— Concertul tenorului Rădulescu la Brașov. Dumineca viitoare, în 22 Octombrie, tenorul Rădulescu va cânta la Brașov în sala dela Gewerbeverein. Acompaniamen-tul la pian va fi susținut de distinsa dom-nișoară Mărioara P. Dima.

— Serbarea Sf. Sofiei. Duminecă a avut loc în sala festivă a gimnaziului român frumoasa solemnitate a serbării Sf. Sofiei, patroana școalelor centrale române din Brașov. După serviciul divin din biserică sf. Nicolae, la care au participat în corpore profesorii și elevii școalelor noastre, un public numeros s'a întrunit în sala spațioasă, unde s'a săvârșit sfintirea apei de către P. On. d. protopop Dr. Vasile Saftu. După sfintirea apei d. profesor Vasile Neguț a rostit un discurs ocasional în care a apreciat însemnatatea zilei trecând în revistă numările năzuințe și jertfe aduse de înaintașii noștri de acum 60 de ani pentru ridicarea gimnaziului român din Brașov.

Părintele protopop Dr. V. Saftu a relevat de asemenea importanța zilei constatănd, că urmașii de pe vremuri și cei de azi ai înaintașilor noștri de acum 60 de ani au căutat să continue munca depusă în jurul școalelor noastre. D. protopop și-a încheiat frumosul discurs dorind directorului, copilui profesional și tinerimei mult spor și dragoste de muncă în noul an școlar.

Atât la începutul cât și la sfârșitul festivității copil elevilor a executat în 4 voci, sub conducerea maestrului G. Dima câte-o rugăciune, care a impresionat foarte mult publicul prin frumusețea compoziției și executarea măiestră.

O foarte bună impresiune a făcut prezența la festivitate a unui număr deosebit de mare de fruntași români, bărbați și femei, din Scheiu.

„Gaz. Tr.”

— Cununie. Teodora Ulman din Vârșet și Stefan Perian din Crișcior, absolvent de teologie și preot ales. Iși anunță cununia, ce se va ține la Duminecă, în 9 (22) Octombrie a. e. în biserică gr. or. rom. din Vârșet.

Felicitările noastre.

— D. Corfescu la Beiuș. Corespondentul nostru din Beiuș ne anunță că artistul Corfescu și doamna, ajutați de prețiosul concurs al domnilor Al. Chira și Gh. Erdeli, au dat Sâmbăta trecută un concert în sala redutei orașenești din Beiuș. Un public numeros a asigurat artiștilor un succes deosebit. Acompaniamentul susținut de domnișoara V. Ștefănică a fost răsplătit cu entuziasmele aplaște ale asistentei.

— La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace, al „Reuniunei meseriașilor sibieni”, au mai dăruit: Nicolae Dimboiu (Sebeș, com. Făgăraș) și logodnica sa, doamna Lucretia Crăciun (Mediaș) 1 cor., Teodor Cora, măestru cismar 20 bani, Ioan B. Comșa, comers. (T.-Jiu) 1 cor., George Lăzăroaie sodal cismar (Avrig) 50 bani, Ioan Nicula măestru cismar 20 bani, Simeon Simoneti, pantof. membru onor. al Reun. (Săliște) 1 cor., Mateiu Mateiu, directorul școalei centr. (Veneția inf.) în amintirea soției sale Elisaveta n. Comanici 2 cor., George Cocoveanu, inv. zidar și George Borzea paroh (Coveș) câte 50 bani, I. Ch. (Cacova) 30 bani, Victor Lazăr funcț. Acad. Rom. (București) 10 bani, Ioan Crăciun comers. (Mediaș), soția Ana n. Pinciu și copiii lor Lucreția, Aurelia, Eleonora, Octavian, Mărioara și Silvia cor. 1.60 și Ioan Moța, red. „Libertății” (Orăștie) 20 b.

— La fondul de 20 bani pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor, al „Reuniunei sodalilor români din Sibiu” au mai dăruit: Romul Perian, referent consit., 20 bani; I. Crăciun, comersant Mediaș, 40 bani; Traian Andreica, contabil la „Doina” (Câmpeni) 1 cor.; George Borzea, paroh (Coveș), 50 bani; Gavril Sbera, sodal faur (Deva), 20 bani; Iuliana Liuba, învățătoare (Lugoj), 15 bani; Paul

Iovescu, casar pens. (Lugoj), 20 bani și Eug. Tordășianu, privat. (Ilia-Mureșană) 10 bani.

— „Reuniunea română de cântări „Hilaria” din Oradea-mare în adunarea generală ținută în 15 l. c. s'a constituit în modul următor: Președinte Dr. Romul I. Papp, vice-președinte Dr. Ioan Marta, secretar Marcel I. Jourca, fis Dr. Teodor Prodanovits, casar Joachim Marta, dirigent Nicolae Firu.

Membri în comitet: Dr. Valeriu Hetco, Cornel Sima, Cornel L. Buștea, Ion Pop, Iosif Horváth. Pentru comitet: Marcel I. Jourca, secretar.

— O mare nenorocire în Budapesta. Eri după amiază s'a prăbușit în piață Rákoczy din Budapesta schela unei clădiri în construcție. Erau două schele, dintre carea de sus s'a prăbușit asupra celei de jos, sfârâmându-o.

Doi muncitori au murit, doisprezece au fost grav răniți.

Cauza nenorocirii e marea neglijență a constructorilor, care au întrebuințat la construirea schelelor material prost (grinzi putrede).

— Stipendii pentru meseriași. Până la 1 Octombrie n. se publică concurs pentru 4 stipendii de căte 50 cor. din fundația „Nicolae Măñăražan”; — 1. stipendiu de 120 coroane din fundația „Constantin Papfalvi”; — 4 ajutoare de căte 40 coroane din fundația „Vasiliu Rațiu din Căpâlna-inferioară”; 1 ajutor de 120 coroane care se va conferi unui sodal, carele se face măiestru; — 1 ajutor de 80 coroane pentru un învățăcel, carele terminează cursul de elev și devine sodal, — 4 ajutoare de căte 40 coroane și 1 de 13 cor. pentru învățăcei de meseriași ori măestrii. Toate concursurile sunt a se adresa Preaven. Consistor Arhiep. în Blaj.

— Post vacant de medic în Tohanul-vechiu. Ni-se serie: În 6 Noemvrie a. c. la 9 ore va fi alegere de medic cerebral în fruntea comună Tohanul vechiu, un post de nou înființat la care aparțin comunele Tohanul vechiu, nou, Poiana mărlului, Holbavu și Zărnestii cu sediul în Tohanul vechiu, prin urmare tot comune românești compacte. Ne-ar plăcea un Tânăr medic român care și-ar putea croi un viitor bun aici. Leafa este fix 2450 coroane și afară de aceia lemne de foc. Traiul este foarte ieftin, locuințele foarte ieftine și bune șicale ferătă la dispoziție. Inteligență destulă și fiind că Tohanul vechiu este centrul tuturor comunelor din ceea și toți gravitează aici. Doritorii să înainteze rugăriile la pretura din Bran (Töresvár) până la 27 Octombrie a. c. n.

Ziarele noastre sunt rugate a reproduce acestă stire.

— Numărul centenarilor. Oficiul imperial de higienă din Berlin publică o statistică despre numărul centenarilor pe care îi are Europa.

După acest document în frunte stă Bulgaria cu 3.883 de centenari, adică unul la sută de locuitori.

România vine în rîndul al doilea cu 1974 de persoane care au atins sau au depășit vîrstă de o sută de ani.

Urmează: Serbia cu 573 de centenari, Spania cu 410, Franța cu 213, Italia cu 197, Austro-Ungaria cu 113, Anglia cu 92, Rusia cu 89, Germania cu 76, Norvegia cu 23, Suedia cu 10, Belgia cu 5 și Danemarca cu 2.

— Biblioteca Academiei Române din București. În luna Septembrie 1911 s-au consultat 1745 volume și broșuri tipărite de către 629 cetitori; 380 manuscrise, 1126 documente, 32 cărți vechi (1508—1830) au fost comunicate la 159 cetitori.

Colecțiunile Bibliotecii au sporit în această lună cu 1123 volume și broșuri, 111 numere de reviste române, 429 reviste străine, 1 atlase și hărți, 7 stampe și portrete, 4 volume manuscrise, 10 documente, 14 fotografii 829 foi volante.

Biblioteca e deschisă în fiecare zi de lueru pentru cărțile tipărite dela 8 dimineața până la

6 seara, pentru manuscrise și documente dela 8—12 și dela 1—6.

— Un atentat contra unui depozit militar de pulberărie. A fost atacat depozitul de praf de pușcă și granate din orașul bulgar Kiustendil, care e la 10 klm. depărtare de Frontiera turcească.

Au fost săvârșite mai multe bombe asupra depozitului de către niște indivizi necunoscuți. Sentinela dând alarmă, a tras căteva focuri asupra atentatorilor îmbrăcați turcește. Atentatorii au reușit să fugă.

Tot în timpul acela, în ceealaltă parte a orașului a fost aprinsă mai multe clăi de fân, pentru a atrage înspre acel punct atenționarea.

S'au trimis imediat mai multe patrule pentru urmărirea atentatorilor, dar n'au putut fi descoperiți.

Depozitul din Kiustendil e cel mai apropiat de frontieră turcească și într'un eventual răsboiu cu Bulgaria, Kiustendil e orașul pe care ar pună mâna Turciei cel dintâi.

Ministrii s'au întrunit azi în consiliu, discutând mai multe măsuri care sunt ținute în cel mai strict secret.

Paza la toate depozitele de muniții ale armatei a fost înălțată.

Se crede în genere că atentatul a putut fi și o provocare din partea celor interesati pentru a abate guvernul dela politica pașnică de până aici.

— Inarmările pe apă ale Japoniei. Guvernul japonez cere nouă sute optzeci și opt de milioane de lei pentru flotă. Banii se vor cheltui în șapte ani. De curînd s'a votat o creștere de două sute de milioane pe dela 1911—1916. Dar suma aceea e numai pentru a întimpina cheltuielile ordinare. Anexarea Coreei cere ca Japonia să fie stăpână netăgăduită a mărei. Sporirea flotei Statele-Unite, deschiderea apropiată a canalului Panama (în 1914—1915) impun Japoniei datoria de a lua aceste măsuri.

x Németh și Király. croitorie pentru domni Cluj, str. Kötö 5, anunță on. public român din loc și împrejurime, că au sosit stofe indigne și străine, pentru sezonul de toamnă și iarnă. Pardesii, paltoane se pregătesc pe lângă prețuri acomodate, conform modei. Rugăm on. public pentru sprijinirea și mai departe.

x Seminarul iuridic Dr. Geréb, Cluj, Str. Far-kas (lângă edificiul cel vechiu al teatrului). Pre-gătește pe lângă onorar mic, pentru examenele de drept, de stat, riguroase, de drept de stat, exame-ne de advocat și de magistrat. În 3 luni se căștigă licență de doctorat. Fiind în pragul proiectelor de reformă a învățământului iuridic, e de dorit ca toți cei interesati să se adreseze spre binele lor la acest seminar, care înlesnește mult cariera advocațială.

ECONOMIE.

Roadele activității băncilor valahe. Sub titlul acesta aflăm într'un număr recent al revistei „Köztelek” organul partidului agrar, un articol mai lung, în care un patriot se lânguește amar de pretinsele cuceriri, ce le fac România, cu ajutorul băncilor lor în moșiiile maghiare din Ardeal.

Patriotul se încercă a arăta și motivele, care înlesnesc și fac posibilă cucerirea din partea „valahilor”. Le redăm pe scurt căci ei cuprind și o mărturisire prețioasă pentru noi.

Este lucru în general cunoscut — zice — că partea cea mai mare a proprietarilor mijlocii maghiari, due o viață mai cheltuitoare, decât le-ar îngădui mijloacele; urmarea este că datorii peste datorii. Este notoric și aceea că băncile valahe, care servesc și scopuri naționale, dau bucurii împrumuturi proprietarilor maghiari ajunși în strîmtuire. Cum aceștia arareori folosesc banii pentru investiții producătoare de căștig, ei de cele mai multe ori îi cheltuiesc în mod ușurat, urma-

NETUSIL VINCE CAȘOVIA-KASSA Fő-utca 80.

Înainte: KAROL ELISCHER
export de cărnuri afumate, cărnățări și salam. | Serviciu prompt. — Cataloge trimitem gratuit și franco.

rea este, că nu pot replate împrumuturile, tot pro-longesc, până îi strînge banca cu ușa. La licitație publică arareori ajunge treaba, toate se fac în tâcere. Banca și are deja cumpărătorii, cari firește, pot fi numai Români; cu aceștia se încheie apoi târgul, iar fostul proprietar poate merge ca comisar de drum sau scriitor — la comitat sau unde nimerește. Iar noul proprietar valah se fericește, căci fiind nepretensiv și crutător, precum și săr-guincios, este în stare să se luptă și cu sarcini mult mai mari chiar, decât acele, cari deja au ruinat pe proprietarul maghiar risipitor.

In modul acesta au ajuns cele mai multe moși maghiare pe mâni valahe și zău Maghiarii ar putea învăța dela Valahi crutarea, simțul do solidaritate și sentimentul național".

Așa glăsuește patriotul nostru și apoi apelează la patriotismul conaționalilor săi, indemnându-i, că dacă nu și mai pot ține moșile împovărate cu datorii, cel puțin să nu le lase să ajungă pe mâni valahe. Să le ofere spre cumpărare, în scop de a le vinde apoi mai departe, nouei bânci agrare, chemată a face sfârșit politicei de realitate a băncilor naționaliste și a conlucra, ca pământul maghiar să rămână maghiar".

Va să zică după chiar mărturisirile lui „Köztelek” cauza înstrăinării moșilor maghiare — dacă peste tot se poate vorbi de aceasta — nu sunt atât bâncile valahe, căci împrumuturi sigure acordă bucuros și bâncile maghiare ori-cui; ci cauza adevărată este păcatul trădăvici și a risipei de care sunt cuprinși proprietarii maghiari. Iar astfel fiind nu-i va scăpa de peirea sigură nica nouă bancă agrară, căci pe terenul economic viitorul este al celor muncitori, harnici și crutători. „Rev. economică”.

BIBLIOGRAFII.

A apărut

„CONSINZEANA”

revistă literară ilustrată, anul I, nrul 1, Orăștie, 15 Octombrie 1911. Redactor d. Sebastian Bornemisa.

Cuprinsul: I. U. Soricu — Tinereță (poezie). M. Gașpar — Sub Ștefan Vodă (nuv. ist.). Victor Eftimiu — Vântului (poezie). Ecaterina Pitiș — Mlaștina (nuv. trad.). Vioara din Bihor — Sânziană (poezie). V. C. Osvadă — Pe drumuri (note economice). Vasile Stoica — Drumetii (poezie). Al. Ciura — Holangării (nuvelă). Seb. Bornemisa — Amurg de toamnă (poezie). Gavril Todica — Cerul înstelat (astronomie). E. Borcia — Scânteia din jăratecul unui holtei. Spicuiri li-

terare: V. A. Urechia — Vaca babei Floare. Floride-o zi: Consinzeana; Gânduri de toamnă; Spicuiri literare; Ilustrațiile noastre (Principesa Elisaveta a României; Inginerul Vlaicu; Vlaicu în sbor; Castelul Peles și Cimitirul din Genau); Inițialele noastre înflorite (datorito lui profesor de desen Forian Murcășan). Scrisori dela Redacție. Ghicitori ilustrate. Rânduri mărunte. Bibliografie.

Prețul unui exemplar 30 de bani. Apare până la Anul nou ca numere de probă, de două ori pe lună. Pentru acest restimp abonamentul: pentru Ungaria 1 cor.; pentru România și străinătate 2 cor.

Promite să apară dela Anul nou „de două ori pe lună ori chiar în fiecare săptămână”. Banii sunt a se trimite la adresa „Librăriei Naționale” S. Bornemisa în Orăștie (Szászváros).

La rubrica „Rânduri mărunte” d. Bornemisa publică o seamă de încurajeri dela colaboratorii: I. U. Soricu, L. Rebreanu, Mihail Gașpar, Vioara din Bihor, Ecaterina Pitiș, Aurelia Pop, Victor Eftimiu, Vasile C. Osvadă, Tit Liviu Blaga și Vasile Stoica.

Reținem indemnul prietenului nostru d. Victor Eftimiu, care trimîndu-i lui Bornemisa o poezie inedită, și urează: „Ani lungi de existență și abonați mulți de rezistență....”

A eșit de sub tipar:

Contabilitatea la societăți colective, comandite și la societățile pe acțiuni, de I. C. Panțu, profesor la școala superioară de comerț din Brașov. O broșură de 70 de pagini, octav mare.

Se recomandă bâncilor noastre, funcționarilor și tuturora, cari au legături cu bâncile: preoților și învățătorilor pentru a-și procure această broșură folositoare cu prețul de cor. 1.20, dela librăria J. I. Ciureu Brașov.

Cuprinsul este următorul: Introducere. I. Societățile colective cu exemple practice pentru explicații asupra împărțirii profitului. II. Societățile în comandanță. III. Societățile anonte sau pe acțiuni. 1. Considerații generale. Înființarea societății și amănunte despre acțiuni. Înființarea de fonduri. Spese de fondare. Imprumuturi. 2. Contabilizarea la înființarea societăților pe acțiuni. Contabilizarea pentru încassarea capitalului de-odată și în rate. Închiderea anuală a registrelor, cu exemple. Distribuirea profitului și contabilizarea hotărârilor adunării generale. Împărțirea dividendelor a tantiemelor și trecerea acestora în registre. Contabilizarea fondului de

rezervă. Investițiunea fondului de rezervă și înființarea altor fonduri. Contabilizarea la o nouă emisiune de acțiuni al pari și peste pari. Emisiunea obligațiunilor cu prioritate și contabilizarea acestora. Emisiunea scrisurilor fonciare. IV. Societățile comandite pe acțiuni.

A apărut în editura librăriei Ciurcu Brașov traducerea în hexametre a celebrei epopei Hermann și Dorotea de I. W. Goethe, pe românește de Maria Baiulescu.

Traducerea românească frumoasă, are câteva calități remarcabile, datorite talentului scriitoarei și nădăjduim să mai revenim asupra ei.

Carte se găsește la editor sau la librăria „Tribunei” pentru 85 bani franco.

*
Au apărut și se găsesc de vânzare la „Librăria „Tribuna”:

Calendarul jubilar al „Poporului Român” pe 1912 cu 216 pagini, 125 ilustrații á 40 fil. plus 10 fil. porto.

Sfaturile cele mai de lipsă pentru prăsirea și folosirea legumelor, date de George Maican, înr. Cu mai multe ilustrații în text, á 24 fil. plus 10 fil. porto.

N. Nicolescu și G. Stoenescu: *Călăuză stuprului*. Cu 123 figuri explicative á 3 cor. plus 10 fil. porto. Recomandat 45 fil.

Mișcare culturală și socială

— Petreceri, concerte. —

22 Octombrie.

Sâangeorgiu: Senatul școlastic gr. cat. din Sâangeorzul-român invită la actul sfintirii nouăni edificiu școlar, care se va înndeplini Dumineci, la 22 Octombrie st. n. 1911 precum și la reprezentația teatrală urmată de dans, care se va sărbători în hotelul băilor „Hebe”.

POȘTA REDACTIEI.

Un călător. Cele ce ne scrii sunt de interes absolut local și scrise într'un ton prea personal. Altele cu placere.

Redactor responsabil: Iuliu Giurgiu.
„Tribuna” institut tipografie, Nichia și cia

Leon Tolstoi.

123

RĂSBOIU ȘI FACE.

ROMAN.

Trad. de A. C. Corbul.

(Urmare).

Si Sonia se ridică de pe scaun. I-se arată drumul spre șopron, i-se spuse cum trebuie să stea nemiscată și să asculte. Ea își învăță capul într'o blană și aruncă o privire furioasă lui Nicolae.

— Ce mărgăritar de fată! își zise Nicolae; cum de n'am băgat de seamă mai de mult?

Sonia ești prin scara de serviciu; Nicolae ești și el în grabă prin scara cea mare, sub pretext că îi era prea căld. În adevăratul devenire înăbușitor.

— Ce dobitoc sunt, ce dobitoc! Ce-am așteptat oare ea să mă decid? gândi el.

El făcă ocolul casei pe poteca croită în zăpadă, pentru a ești în calea Soniei.

— Drept înainte, domnișoară, numai că nu e voie să te uiți înapoi.

Ea înaintă învăluită în blană și nu lăzi pe Nicolae decât când fu la doi pași de el. Si el îi părea acum că totul altul de Tânărul pe care l vedea în fiecare zi, și care-i facea puțină frică.

El purta încă hainele femeiesti, părul lui era sburlit și pe chip i-se citea o expresie de fericiri, pe care ea nu î-o cunoștea.

„Cu totul alta și eu toate astea aceiașii!” gândi Nicolae privind la chipul ei luminat de lună. El își strecură brațele sub blana care învăluia capul Soniei, o strinsă la pept, o sărută pe buzele umbrite de mustăță

și care-i miroseau a plută arsă. Sonia îl sărută și ea pe gură și cu mâinile ei mici îi stringea obrajii!...

— Sonia!...

— Dragă Nicolae!

Asta fu totul; ei deteră fuga spre șopron și se întoarseră în casă fiecare pe alt drum.

LV.

La plecare, Natașa care observa totul, făcu în așa fel ca să ocupe o sanie împreună cu dna Choss, lăsându-i pe Nicolae și pe Sonia la olătă cu servii.

Nicolae nu se mai gădea să se ia la întrecere cu o altă sanie ci o privea fără încetare pe Sonia, sub acest bizar clar de lună, își amintea de miroslul de dop ars în care se amesteca sensația sărutului. El își umplea plămâni cu aerul rece și se uită la pământul care fusese sub picioarele lui și la cerul care strălucea, i-se părea că trăește într'o împărătie fermecată.

— Sonia, ești bine? o întreba el din când în când.

— Da, răspunse Sonia, dar tu?

In mijlocul drumului Nicolae trecu hătjurile vizituirii și dete fuga pentru un moment la Sania Natașei.

— Natașa, îi șopti el, știi tu? M'am hotărît.

I-ai spus și ei? întrebă Natașa cu chipul radios de bucurie.

— A! căt de ciudată ești cu sprințenile și cu mustățile tale! Ești multămită, Natașo!

— Oh! căt sum de fericită! Eram supărată pe tine. Nu ți spuneam nimic, dar în sufletul meu eram convinsă că te-ai purtat rău. Mi-ar fi fost rușine să fiu numai eu fericită fără Sonia; dar acum sunt așa de multămită! Ei bine, du-te largă ea.

— Nu, așteaptă, ce ciudată ești! zise Nicolae privind-

neincetat și găsind la sora lui ceva nou, dnios, fermecător, așa cum nu văzuse încă nici odată la ea.

— Natașo, par că suntem în vis!

— Da, răspunse ea, ai făcut bine.

— Ești multămită? Nu e așa că am făcut bine?

— A! căt sunt de fericită! Nu de mult m-am cerut cu mama în această privință. Ea mi-a spus că vă supraveghiază: cum o poate cineva supraveghia pe Sonia! Nu dau voie nimănui să-mi vorbească rău de ea; numai bine se poate spune de dânsa.

— Atunci, am făcut bine? repetă Nicolae scrumând expresia surorii lui pentru a se convinge că ea grăbiește adevărul, apoi de te fuga să și ajungă sanie.

Acela cărchez fericit, surizător, îl privea de sub capusorul de lutru și lăsașă; și acest cărchez era de-nință, și Sonia astăzi era de sigură viitoarea sa soție fericită și iubitoare.

Ajunsă acasă, după povestiră contesei cum petreceră seara, cele două tinere fete se retrăseră în odaja lor. După ce se desbrăcară ele vorbără vreme lungă de fericirea lor, de soții lor cari vor fi sănătoși și de viitorul lor așa de radios.

— Dar când se vor împlini aceste visuri? Îmi teamă că nici odată; ar fi prea multă fericire, nu? Natașa apropiindu-se de masă pe care camerista pusese din vreme mai multe oglinzi, pentru că sănătoșii să stăpânească să și poată vedea promisul, la miezul nopții.

— Sezi jos, Natașo, poate că tu îl vei vedea, în Sonia.

— Văd o fată cu mustăță, făcu Natașa zârind propriul figură în oglindă.

— Nu trebuie să vă bateți joe, domnișoară, făcu surizătorul.

REISZ MIKSA FABRICĂ DE MOBILE

in

BÉKÉSCSABA — NAGYVÁRAD

Andrássy-ut 41—43.

Rákóczi-ut 14.
(Lângă »Apollo«).

A N U N T .

În Brad, în piața principală este de închiriat:

a) în etajiu: o locuință cu 3 chilii, o culină și 1 antișambră.

b) în parter: o boltă (prăvălie) cu magazin, cameră și pivniță.

c) în curte: un magazin mare și o culină.

A se adresa lui

Vasile Boneu,
profesor.

Mașinaile de cusut pentru familiile

sunt cele mai perfecte.

Cumpărăți numai direct dela fabrică ori în chioscurile noastre, ori prin agenții firmei.

Societatea pe acții de mașini de cusut

Singer C°

Arad, József Főherceg-ut 9. sz.

(Vis-à-vis de biserica luterană).

La cerere se dă gratuit prospectele de lipsă.

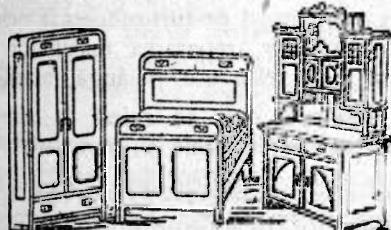
BAUMANN ARNOLD SUCCESSORUL

LÁHNI KÁROLY,

fabricant de mobile

Alba-Iulia, Piața Szent István Nr. 11.

Recomandă mobile pregătite în atelierul său din cel mai bun material, pentru dormitoare, sufragerii, locuințe garson și birouri pe lângă prețuri ieftine. —

Invenție Nouă.

Invenție Nouă.

Moară de oțel

pentru întrebunțare în economie și acasă, ma-
cină excelent orzul, cucuruzul și grâul, se în-
vârte cu mâna, puterea de muncă a unui băiat
de șase ani, un kilogram pe minut pelângă
garanță și se capătă numai într-o mărime.

Pretul 14 coroane.

Face aparate pentru desfacerea sămânței
de lucernă și trifoiu, de mânat cu puterea ori cu
mâna cu puterea ori cu mâna, de aplicat în ma-
șina de îmbătit ori de sine stătătoare. Prețurile
să se întrebe la

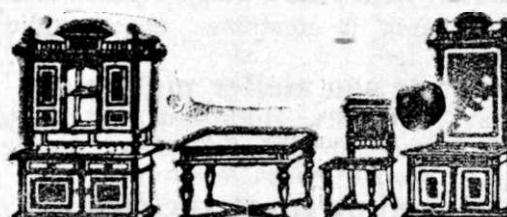
Kàdár Gyula

fabrică de aparate de desfăcut sămânța
trifoiului și atelier de reparat mașini în
Nagyvárad, Villanytelep mellett.

MAGAZIN DE MOBILE

Joan Réthi

timplar artistic pentru edificii și mobile, în
Sibiu — N.-szében, Elisabetg. 20.

Primesc ori-ce lucrări pentru aranjamente de
școale, biserici, magazine, birouri și
locuințe, deasemenea pentru clădiri, lucrări
în cel mai modern stil, pe lângă lferare
promptă prețuri moderate și din material uscat.
Desemne și proiecte fac grabnic și gratuit.

O femeie frumoasă, statuță mijlocie,

caută un post de

ECONOAMĂ.

A se adresa: Emilia Tian, Arad,
Tököly Imre-u. 39.

Telefon 218.

1 păreche de ghete tari, de toamnă, 10 C.
1 păreche de ghete chevrau ori box
fason american 13 C.

1 păreche de ghete chevrau, box ori
lack, calitate bună 17 C.

Se poate cumpăra la filiala fabricii de ghete

MOSKOVITS

Arad, Piața Libertății No 18.

Haine, pardesie și paltoane

moda cea mai nouă, din stofă mo-
dernă, de toamnă și de iarnă, croite
admirabil, se pot comanda ieftin la

Mészáros Károly,

croitor de haine bărbătești,
Kolozsvár, Szentegyház-utca. 6.

MEGYERI IMRE

văpsitor de haine, curător chimi-
cic, broderie, și institut pentru
spălatul rufelor cu aburi, în
ALBA-IULIA - Gyulafehérvár.
Széchenyi-u. (lîngă biserică călugări).

Primeste curătiri lucioase și fine, cu-
rătire de trusouri, albituri de desupt,
de masă și de pat, perdele și ori-ce
lucruri din branșă aceasta cu prețuri
foarte moderate. Curătire și vopsitorie
chimică de tot felul de haine
pentru bărbați și femei, pardesie fără
a le desface, apoi materii de mobile,
perdele, dantele etc., cu prețuri moder-

O rugare modestă, care nu vă costă nici o
oboseală, dar administrației ziarului nostru
poate fi de mare folos. Ziarul nostru roagă
pe onoratul public că la cererea prețurilor
curente sau la ori-ce cerere sau cumpărare
să se provoace că adresa firmelui a cetei-o în
— ziarul „Tribuna“ din Arad. —

MOBILE

pentru dormitoare, sufragerii, locuințe găz-
zon, saloane, otele, cafenele, restaurante și
palate; mobile de aramă și fier, covoare,
perdele, candelabre, piane se trimit oriunde
pe lângă platire cu bani gata, ori
în condiții favorabile de plată.
Album bogat ilustrat 1 coroană.

La aranjare deplină trimitem
voiajeur pe spesele noastre.

MODERN LAKBERENDEZÉSI VÁLLALAT
Budapest, IV., Gerlóczy-utca 7
(Lângă primăria centrală.)

Johann Seibel

strungărie artistică aranjată pe pute-
de mașini în
Brașov, Strada Lungă No 27.

Pregătește și ține în depozit dopuri și pipe
pentru buți, de cea mai bună calitate, apoi
dacuri, bile și popice pentru bilard și po-
picărie precum și totfelul de *picioare pentru
masă*, pelângă prețurile cele mai moderate.
Celor ce cumpără a douaoră li-se dă rabat.
— Lucrări de ornament.

Sute de mii de dame
au să mulțumească
frumusețea lor

pielea catifelată a feței și fină a
mânilor, specialitatea de toalettă

Ravissante

a renumitului doctor parisian Lajosse.

Sunt nevătămătoare!
Rezultatul de neîntrecut!

Fard Ravissante, folosire la zi în 3 nu-
ante Cor. 1'50.

Pudră Ravissante, 3 nuanțe, pudra cea
mai fină în cutii de 1 și 2 Cor.

Crema Ravissante, folosire seara, pentru
catifelarea pielei, față gât, mâni și brațe
în borcane de 1 și 2 Cor.

Săpun Ravissante, curat, nevătămător,
bucata 1 Cor.

La albirea dinților e de recomandat
praful de dinți Ravissante al docto-
rului Lajosse, cutia 1 Cor.

Apa de gură Ravissante, specialitate
unică, sticla 2 Cor.

Se vinde în Budapesta în farmaciile:

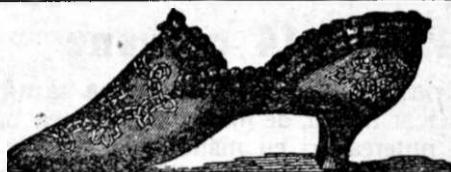
Török József și Török Sándor.

In provincie se expediază cu ramburs.
Să cerem precis în drouguerii, farmacii
și parfumerii, specialitățile renumite
»Ravissante« ale doctorului Lajosse.
Să fim atenți și să ne ferim de falsificări.

Premiat la a. 1902 din partea expozi-
ției industriale din Becherecul-mare.

BERBERSZKI MIKLÓS

păpușă,
— Nagybecskerek. —

Liferează în țară și străinătate păpuși de
piele, păslă, mătase și catifea, pentru băr-
bați, dame și copii cu prețurile cele mai
ieftine. Serviciu prompt. — Catalog trimis
gratuit. — Revizorilor li-se dă rabat.

M. Schromm

mechanic

Brașov—Brassó
Hosszú-utca No. 27.

Recomandă în atențunea onor. public
din loc și jnr

marele său atelier mechanic
aranjat în Brașov, Hosszú uica 27, unde
se efectuează tot felul de lucrări atingă-
toare în acesta bransă, precum:

mașini de cusut, biciclete,
gramofoane și apaducre,
pe lângă prețurile cele mai convenabile
și execuție solidă și punctuală.

Iosif Mendel

fabricant de mobile în Alba-Iulia
Gyulafehérvar.

Recomandă în atenția Onoratului
public magazinul său bogat asortat.

Serviciu prompt, prețuri
ieftine, garanță deplină.

Traian Turturean

lăcațuș artistic și de edificii
Bistriță — Besztercze.

10% economie la comande
— de lucrări artistice. —

Lucrătoare aranjată cu mașini moderne.

Atențione la cupoarele economice
de bucătărie vestite în
Transilvania. — Catalog și desemnări
să trimit la cerere.

Motoare svedeze pentru olei brut!

(Brevetul lui Hirsch Frank,
Stockholm)

în poziție orizontală și ver-
ticală.

Mașini motorice ieftine
și sigure, se pot instala
oriunde.

Motoare sistem Diesel.

Motoare cu gaz.

Motoare
cu benzina,
în cea mai bună execuție!

Execuție promptă.

Surányi Victor

inginer tehnic diplomat,

fabricant de mașini agricole

Bpest, V., Alkotmány-u. 12.

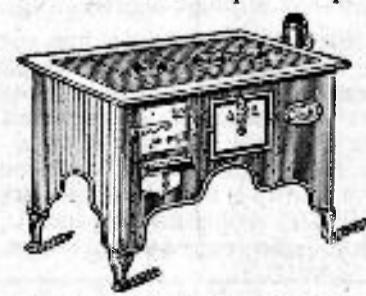
Cereți catalog.

Fabrica de prăjitoare de cafea și căminuri brevetate a lăcațarului
IFJ. FAZEKAS FERENCZ
Szepliszentgyörgy, Gróf Mikó-ll. 18.

Recomandă on. public prăjitoarele de cafea brevetate și căminurile
(sparhart) recunoscute de cele mai bune, dintre
cari până acum s-au comandat peste 400 bucăți.

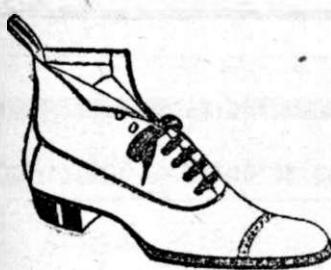
Primesc și ecsecut pelângă prețuri moderate orice
lucrări de strungărie în fier, repararea mașinelor și
mechanismelor de fier, a casselor etc. pelângă garanție.

Trimite franco fiecăruia care se referă la ziarul
acesta prețcurrent despre prăjitoarele și căminurile
sale brevetate.

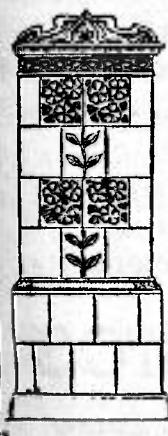

Cei cari au lipsă de ghete să se adreseze
prăvăliei nou aranjate de ghete alui

Nicolae Lungu, Pancsova, Strada Gizella (Mészáros).

Asortată conform cerințelor moderne
unde se află de vînzare ghete lu-
crate în atelierul propriu, pentru
bărbați, dame și copii, executate
elegant și trainic, cu prețuri mode-
rate. Lucrează ghete după măsură,
în timp scurt, execuție elegantă și
prețuri ieftine. — Pentru picioare
defectuoase ghete speciale!

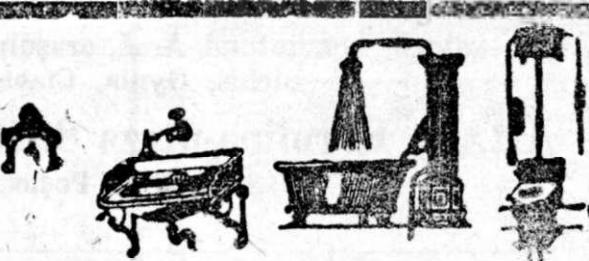
Pregătesc cuptoare de teracotă,

căminuri, vase, glastră,
cu prețuri moderate.

Pentru durabilitatea lor garantez. Primesc
și repararea cuptoarelor vechi și în provincie.
Rugând sprijinul mult onoratului public:

Magyar István,
fabricant de căminuri și articole de lut
Temesvár-Gyárváros, Kém-u. 16.

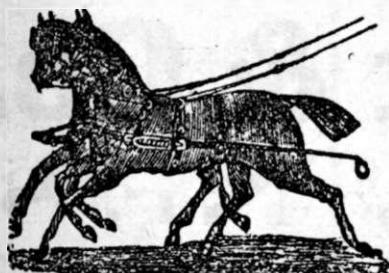
Apa- ducte.

Ceice doresc apaducte ieftine să se adreseze la antrepriza lui

Balázs Mihály, Marosvásárhely, Szentgyörgy-
utca 16 SZ.

= Primește pe lângă garanție orice lucrări din acest ram ca introducerea de
apaducte și canalizare trebuințoasă pentru castele, comune, spitale, casărmi
și școale. — Specialist în sondaj. — Primește pe lângă condiții avantajoase
ținerea în ordine și repararea caselor în cursul unui an. — Prospective gratuit.
Se angajează pe anul întreg pentru ținerea în bună rîndulală a caselor și pen-
tru repararea bazinului closetului. Oferă aparatul pentru clătirea closetelor
— nouă care nu reclamă spese și de fiecare bucătă dă garanție de 3 ani. —

Atelier de cirelărie,
șelărie și coferărie:
Orendt G. & Feiri W.
(odinoară Societatea cirelarilor)
Sibiu—Nagyszeben,
Heltauerg. Str. Cisnădiei 45.

Magazin bogat în articole pentru căroțat, călărit, vânăt,
sport și voiaj, poclăzi și procovățuri, portmonee și bretele
solide și alte articole de galanterie, cu prețuri foarte moderate.
Depozit permanent în curele de mașini, curele de cusut
și legat, Sky (vârzobii). — Recomandă pe urmă cei mai buni
jumperi de piele fabricație proprie, pentru ei, li și militari,
cari stau strins lipite pe picior. — Repărările se execută prompt.
Mare deposit de hamuri pentru cal dela soiurile cele mai
ieftine până la cele mai fine, coperchioare (toluri) de cal și
cofere de călătorie. — Comandele se efectuează conștiințios.

Josif Haas

zugrav de biserici în
Nagyszeben—Sibiu—Saggasse No 13.

PRIMEȘTE:

și ia în itreprindere **zu-
grăvirea de biserici**,
în tot stilul, împodobirea
lor, **pictarea altarelor**
și icoanelor sfinte precum
și **lucrări de aurărie**.

Execuție splendidă.

Inst. de zugrăvire artistică.
Comandele se execută cu
cea mai mare specialitate.
La cerere face schițele
necesare, iar la angaja-
ment merge în persoană.

Prețuri moderate.

Damele cari voiesc să fie svelte, încerce corsetele mele ,Neuester Schnitt'

necesare la costumele »Princes«
și »Directoire«.

CORSETE

după măsură, precum și reparaturi
se fac în acurateță.

Gustav Zimmermann
Sibiu—Nagyszeben,
Grosser-Ring, 1. în etaj.

Pianuri sau Harmoniuri

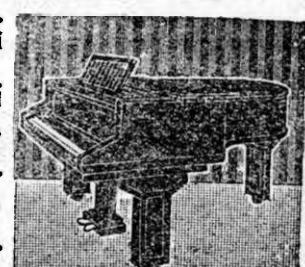
se cunimpără mai bine și ieftin în cunoscutul și solidul
magazin de pianuri și harmoniuri

V. Heldenberg, Sibiu

Strada
Cisnădiei 9.

(vis-à-vis de Hotelul Impăratul Roman).
întemeiat la anul 1867 ca I-a prăvălie de pianuri
în Transilvania.

Mare depozit de instrumente nouă și
întrebuită: pianuri, pianine, harmo-
niuri cu prețurile originale de fabrică.
Sortiment bogat de **pianuri de în-
chiriat**. — Plătire în rate după dorință.
Pianuri vechi să primească schimb.

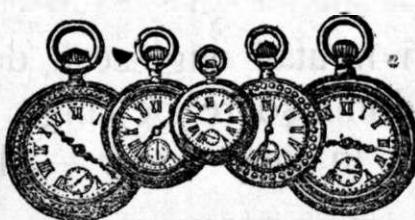
H. Miklós J.

ciasornicar,

Sibiu — Nagyszeben, Reispergasse 11

Cea mai ieftină sursă de cumpărat a totfelul de

CIASORNICE

de buzunar și de părete și
ciasornice deșteptătoare,
precum și articli optici.
Prăvălie de obiecte de
aur și argint signate
oficios.

Toate reparaturile se ex-
cută prompt și cu garanție.

**FABRICA DE SPALAT CU ABURI
„KRISTALY”**

Gőzmosógyár, Kolozsvár, Pályaudvar.

Aranjată cu mașinăriile cele mai moderne, cu putere electrică; spală, calcă și curăță albituri bărbătești și de dame și tot felul de linge cu prețuri moderate. La suma de peste 10 Cor., pachetul se retrimit francat.

O rugare către on. intelectual română

din Arad și jur.

Pe lângă toate că se face propagandă mare pentru sprijinirea meseriașilor români, eu ca meseriaș român, care îm pricep și sun perfect în meseria mea — cu durere — trebuie să spun, că până în ziua de azi foarte puțini români m'au cercetat, de și datorință fiecărui român ar fi: *ca să se sprijineacă unul pe altul* și cu deosebire atunci, când românul acela e în stare chiar aşa de bun lucru a face și poate cu mult mai conștiențios decât străinii. — Deci rog pe on. domnii români să binevoiască a mă cerceta și a mă sprijini, comandânduși cele de lipsă la mine, asigurându-i despre lucru bun și prețuri cu mult mai moderate decât în alte locuri străine. — Diferite stofe moderne țin la dispoziție.

George Mariță, croitor bărbătesc și unif. militară

Arad, Kossuth-utca 66.

Distins cu diplomă dela academia de croi reg. ung. din Budapesta.

Nr. telef. pentru oraș și comitat 509

BANI

pe moșii și case de închiriat din Arad
cu amortizare de 10—70 ani

după mărimea sumei împrumutate cu 4, $4\frac{1}{4}$, $4\frac{1}{2}$, $4\frac{3}{4}$ și 5%, pe lângă dividență de mijlocire și amortizare de interes corăspunzătoare până la valoarea cea mai mare.

Spese anticipative nu sunt, la dorință anticipate speciale de intabulare, convertite datorile de interes mari.

— Răsolvare grabnică, serviciu prompt —

SZÜCS F. VILMOS

Reprezentanță pentru mijlocirea de împrumuturi a

Institutului pentru credit fonciar din Sibiu

pe teritoriul comitatului Arad, orașului Arad, comitatului Bichiș, Gyula, Ciaba.

ARAD, Karolina-utcza 8. (Casa proprie.)
(Lângă filiala Poștei.)

Prin cec pe lângă onorar acuizitorii de afaceri abili și demnă de încredere.

Avis!

Domnilor fabricanți și particulari le aduc la cunoștință, că am edificat o

tornătorie artistică pentru metale

SIBIU, Strada Margaretha Nrul 18.

Prin practica mea bogată câștigată în țară și streinătate mă aflu în plăcuta poziție să pot satisface oricărei cerințe de branșe, în bronz, messing, ținc, cositor, aramă, după desemn ori după modele vechi.

Andrei Paksa,
Sibiu — Nagyszében.

Serviciu prompt!
Prețuri ieftine!

■ S'A DESCHIS ■

prăvălia de pardesie de dame

György Menyhért & Co.

Arad, piata Andrassy Nr. 8.

Nr. telefonului 855.

Vis-à-vis de biserică Minoritilor.

Nr. telefonului 855.

Mare assortiment în noutăți englezești de cea mai elegantă formă; modele originale în pardesi de dame și domnișoare pe lângă prețuri ieftine, fixe. — Comandele după măsură se execută în timp scurt. — În provincie la cerere se trimit mustre.